

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ **Verordening (EG) nr. 487/97 van de Commissie van 17 maart 1997 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 1318/93 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2067/92 van de Raad betreffende acties ter bevordering van de verkoop en de afzet van kwaliteitsrundvlees** 1
- Verordening (EG) nr. 488/97 van de Commissie van 17 maart 1997 inzake de levering van plantaardige olie als voedselhulp 2
- ★ **Verordening (EG) nr. 489/97 van de Commissie van 17 maart 1997 houdende bepalingen ter uitvoering van de ten behoeve van de Franse overzeese departementen (DOM's) vastgestelde specifieke maatregelen voor de sectoren verse groenten en fruit, bloemen en planten** 6
- Verordening (EG) nr. 490/97 van de Commissie van 17 maart 1997 tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen 14
- Verordening (EG) nr. 491/97 van de Commissie van 17 maart 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 17

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

97/181/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 18 december 1996 betreffende de aan de tweede exploitant van GSM-radiotelefonie in Spanje opgelegde voorwaarden** 19

97/182/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 24 februari 1997 houdende wijziging van de bijlage bij Richtlijn 91/629/EEG van de Raad tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren⁽¹⁾** 30

(¹) Voor de EER relevante tekst

97/183/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 25 februari 1997 tot wijziging van Beschikking 96/659/EG inzake beschermende maatregelen in verband met Krim-Kongo hemorragische koorts in Zuid-Afrika ⁽¹⁾ .....** 32
-

Rectificaties

- * **Rectificatie op Verordening (EG) nr. 1442/95 van de Commissie van 26 juni 1995 tot wijziging van de bijlagen I, II, III en IV bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB nr. L 143 van 27. 6. 1995) .....** 34

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 487/97 VAN DE COMMISSIE

van 17 maart 1997

houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 1318/93 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2067/92 van de Raad betreffende acties ter bevordering van de verkoop en de afzet van kwaliteitsrundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2067/92 van de Raad van
30 juni 1992 betreffende acties ter bevordering van de
verkoop en de afzet van kwaliteitsrundvlees⁽¹⁾, en met
name op artikel 4,

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1318/93 van
de Commissie⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 715/96⁽³⁾, de bepalingen ter uitvoering van
bovengenoemde verordening zijn vastgesteld;

Overwegende dat in de artikelen 4 en 5 van Verordening
(EEG) nr. 1318/93 termijnen zijn vastgesteld waarbinnen
de aanvragen om een financiële bijdrage bij de bevoegde
instantie van elke lidstaat moeten worden ingediend en
de lijst van aanvragen aan de Commissie moet worden
toegezonden;

Overwegende dat, in afwachting van de conclusies van het
aan de gang zijnde beraad over de eventuele wijzigingen
van bijlage I van de verordening, de termijn voor de
indiening van aanvragen voor acties waarmee in 1998
wordt begonnen, moet worden verlengd;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 1318/93 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 4, lid 1, wordt de tweede zin vervangen door:
„Voor promotieacties waarvan de uitvoering in 1998 begint, kunnen de aanvragen evenwel tot en met 30 september 1997 worden ingediend.”.
2. In artikel 5, lid 1, wordt de tweede zin vervangen door:
„Voor de in 1997 ingediende aanvragen evenwel wordt iedere aanvraag met bijbehorend met redenen omkleed advies binnen 15 dagen na ontvangst doorgezonden.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 57.

⁽²⁾ PB nr. L 132 van 29. 5. 1993, blz. 83.

⁽³⁾ PB nr. L 99 van 20. 4. 1996, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 488/97 VAN DE COMMISSIE
van 17 maart 1997
inzake de levering van plantaardige olie als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van
27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het
beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter
ondersteuning van de voedselzekerheid⁽¹⁾ en met name
op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende dat bij deze verordening de lijst van de voor
voedselhulp in aanmerking komende landen en organisa-
ties en de algemene criteria voor het vervoer van de voed-
selhulp na het fob-stadium zijn vastgesteld;

Overwegende dat de Commissie, ingevolge een aantal
besluiten met betrekking tot de verlening van voedsel-
hulp, aan bepaalde begunstigen plantaardige olie heeft
toegewezen;

Overwegende dat dit product moet worden geleverd over-
eenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG)
nr. 2200/87 van de Commissie van 8 juli 1987 tot vast-
stelling van algemene voorschriften voor de beschikbaar-
stelling in de Gemeenschap van producten voor levering
als communautaire voedselhulp⁽²⁾, gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 790/91⁽³⁾;

Overwegende dat met name de leveringstermijnen en
-voorwaarden en de procedure die moet worden gevolgd
om de aan de levering verbonden kosten te bepalen,
dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat, met het oog op de uitvoering van deze
leveringen, voor de inschrijvers in de mogelijkheid moet
worden voorzien om hetzij koolzaadolie, hetzij zonne-
bloemolie aan te schaffen; dat de levering van elke partij
zal worden toegewezen aan de inschrijver met het
gunstigste bod;

Overwegende dat, voor een bepaalde partij, gezien de
kleine te leveren hoeveelheden, de verpakkingsvorm en

de talrijke leveringsbestemmingen, dient te worden
bepaald dat de inschrijvers twee laadhavens mogen aange-
ven, die eventueel niet in hetzelfde havengebied hoeven
te liggen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp wordt in
de Gemeenschap plantaardige olie beschikbaar gesteld
voor levering aan de in de bijlage vermelde begunstigen
met inachtneming van Verordening (EEG) nr. 2200/87 en
de in de bijlage vermelde voorwaarden. De levering wordt
toegewezen via aanbesteding.

De levering heeft betrekking op de beschikbaarstelling
van in de Gemeenschap geproduceerde plantaardige olie,
die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van
actieve veredeling.

Voor elke in de bijlage vermelde partij hebben de offertes
betrekking op hetzij koolzaadolie, hetzij zonnebloemolie.
Een offerte is slechts geldig wanneer er nauwkeurig in is
aangegeven voor welk type olie zij geldt.

Voor partij A mogen, in afwijking van artikel 7, lid 3,
onder d), van Verordening (EEG) nr. 2200/87, in de
offerte twee laadhavens worden aangegeven, die niet
noodzakelijk in hetzelfde havengebied hoeven te liggen.

De opdrachtnemer wordt geacht kennis te hebben
genomen van alle geldende algemene en bijzondere voor-
waarden. Elk ander in zijn offerte gemaakte beding of
voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad*
van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 166 van 5. 7. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 204 van 25. 7. 1987, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 81 van 28. 3. 1991, blz. 108.

BIJLAGE

PARTIJ A

1. **Maatregel nr. (¹):** 131/96 (A1); 132/96 (A2); 133/96 (A3); 136/96 (A4); 134/96 (A5); 137/96 (A6)
2. **Programma:** 1996
3. **Begunstigde (²):** World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tel.: (39-6) 57 971; telex: 626675 WFP I)
4. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** door de begunstigde aan te wijzen
5. **Plaats of land van bestemming :** A1: Nicaragua; A2: Honduras; A3: Guatemala; A4: Bolivia; A5: Madagascar; A6: Rwanda
6. **Beschikbaar te stellen product:** plantaardige olie: hetzij geraffineerde koolzaadolie, hetzij geraffineerde zonnebloemolie
7. **Kenmerken en kwaliteit van het product (³) (⁴) (⁵):** zie PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (III.A.1.a) of b))
8. **Totale hoeveelheid (ton netto):** 1 257
9. **Aantal partijen:** 1 in 6 delen (A1: 483 ton; A2: 153 ton; A3: 200 ton; A4: 262 ton; A5: 65 ton; A6: 94 ton)
10. **Verpakking en opschriften (⁶):** zie PB nr. C 267 van 13. 9. 1996, blz. 1 (10.4 A, B en C.2) zie PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (III.A.3)
Voor de opschriften te gebruiken taal: A1 — A4: Spaans; A5 + A6: Frans
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** beschikbaarstelling van in de Gemeenschap geproduceerde geraffineerde plantaardige olie die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van actieve veredeling
12. **Leveringsconditie:** franco laadhaven (¹⁰)
13. **Laadhaven:** —
14. **Door de begunstigde opgegeven loshaven:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Adres van de opslagplaats en eventueel loshaven:** —
17. **Periode van beschikbaarstelling in de laadhaven:** 28. 4-18. 5. 1997
18. **Uiterste datum voor de levering:** —
19. **Procedure voor het vaststellen van de leveringskosten:** inschrijving
20. **Datum van het verstrijken van de termijn voor de indiening van de offertes:** 1. 4. 1997 om 12.00 uur (plaatstelijke tijd Brussel)
21. **Bij tweede inschrijving:**
  - a) uiterste datum voor de indiening van de offertes: 15. 4. 1997 om 12.00 uur (plaatstelijke tijd Brussel)
  - b) periode van beschikbaarstelling in de laadhaven: 12. 5-1. 6. 1997
  - c) uiterste datum voor de levering: —
22. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 ecu/ton
23. **Bedrag van de leveringszekerheid:** 10 % van het bedrag van de offerte uitgedrukt in ecu
24. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden (¹):** Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel alleen op nummer: tlx: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03/296 70 04
25. **Op verzoek van de leverancier toepasselijke restitutie (⁷):** —

PARTIJEN B, C

1. **Maatregel nr. (1):** 130/96 (B); 138/96 (C)
2. **Programma:** 1996
3. **Begunstigde (2):** World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tel.: (39-6) 57 971; telex: 626675 WFP I)
4. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** B: Attn WFP Representative, 1191 Corniche El Nil, Boulak, Cairo; C: WFP Yemen, Attn Country Director, Khorashi Bldg, Siteen Street, Sana'a
5. **Plaats of land van bestemming (3):** B: Egypte; C: Jemen
6. **Beschikbaar te stellen product:** plantaardige olie: hetzij geraffineerde koolzaadolie, hetzij geraffineerde zonnebloemolie
7. **Kenmerken en kwaliteit van het product (3) (7) (8):** zie PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (III.A.1.a of b))
8. **Totale hoeveelheid (ton netto):** 487
9. **Aantal partijen:** 2 (B: 250 ton; C: 237 ton)
10. **Verpakking en opschriften (6) (8):** zie PB nr. C 267 van 13. 9. 1996, blz. 1 (10.4 A, B en C.2) zie PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (III.A.3)
Voor de opschriften te gebruiken taal: Engels
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** beschikbaarstelling van in de Gemeenschap geproduceerde geraffineerde plantaardige olie die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van actieve veredeling
12. **Leveringsconditie:** franco loshaven — gelost
13. **Laadhaven:** —
14. **Door de begunstigde opgegeven loshaven:** —
15. **Loshaven:** B: Alexandria; C: Hodeidah
16. **Adres van de opslagplaats en eventueel loshaven:** —
17. **Periode van beschikbaarstelling in de laadhaven bij toewijzing levering haven van verscheeping:** van 28. 4-11. 5. 1997
18. **Uiterste datum voor de levering:** 1. 6. 1997
19. **Procedure voor het vaststellen van de leveringskosten:** inschrijving
20. **Datum van het verstrijken van de termijn voor de indiening van de offertes:** 1. 4. 1997 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)
21. **Bij tweede inschrijving:**
  - a) uiterste datum voor de indiening van de offertes: 15. 4. 1997 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)
  - b) periode van beschikbaarstelling in de laadhaven bij toewijzing levering haven van verscheeping: 12-25. 5. 1997
  - c) uiterste datum voor de levering: 15. 6. 1997
22. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 ecu/ton
23. **Bedrag van de leveringszekerheid:** 10 % van het bedrag van de offerte uitgedrukt in ecu
24. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden (1):** Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, Gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel alleen op nummer: tlx: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03 / 296 70 04
25. **Op verzoek van de leverancier toepasselijke restitutie (4):** —

Voetnoten

- (¹) Het nummer van de maatregel dient in iedere briefwisseling te worden aangehaald.
  - (²) Degene aan wie is gegund neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde om na te gaan welke documenten voor de verzending zijn vereist.
  - (³) Degene aan wie is gegund bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
  - (⁴) Het bepaalde in artikel 7, lid 3, onder g), van Verordening (EEG) nr. 2200/87 geldt niet voor de indiening van de offertes.
  - (⁵) Adres van de delegatie van de Commissie waarmee degene aan wie wordt gegund contact moet opnemen: PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 33.
  - (⁶) In afwijking van PB nr. C 114 wordt de tekst van punt III.A.3.c) gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
  - (⁷) De leverancier bezorgt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een gezondheids-certificaat.
  - (⁸) Een offerte is slechts geldig wanneer er nauwkeurig in is aangegeven voor welk type olie zij geldt.
  - (⁹) De containers moeten minstens gedurende 15 dagen vrij ter beschikking worden gesteld.
  - (¹⁰) In afwijking van artikel 7, lid 3, onder d), van Verordening (EEG) nr. 2200/87, mogen in de offerte twee laadhavens worden aangegeven, die niet noodzakelijkerwijs in hetzelfde havengebied hoeven te liggen.
-

VERORDENING (EG) Nr. 489/97 VAN DE COMMISSIE**van 17 maart 1997****houdende bepalingen ter uitvoering van de ten behoeve van de Franse overzeese departementen (DOM's) vastgestelde specifieke maatregelen voor de sectoren verse groenten en fruit, bloemen en planten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3763/91 van de Raad van 16 december 1991 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Franse overzeese departementen (⁽¹⁾), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2598/95 (⁽²⁾), en met name op artikel 13, lid 4, en artikel 16,

Overwegende dat krachtens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 3763/91 steun verleend wordt voor de voorziening van de plaatselijke markt van de Franse overzeese departementen, hierna DOM's genoemd, voor de sector groenten en fruit, bloemen en planten, alsmede steun verleend wordt voor de productie van groene vanille en etherische olie van geranium en van vetiver; dat de bepalingen ter uitvoering van deze steunregeling moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat overeenkomstig het bovengenoemde artikel 13 de steun voor de voorziening van de regionale markt van de DOM's voor elk van de nader te bepalen producten forfaitair moet worden vastgesteld op grond van de gemiddelde waarde van die producten en voor de per categorie producten vastgestelde jaarlijkse maximumhoeveelheden; dat enerzijds de lijst van producten die naar gelang van de behoeften van de plaatselijke markten voor de steun in aanmerking komen, moet worden vastgesteld en anderzijds de categorieën op basis van de gemiddelde waarde van de betreffende producten moeten worden bepaald, om zo voor alle DOM's samen een maximumhoeveelheid te kunnen vaststellen, waarbij de verdeling van de hoeveelheden aan de bevoegde nationale autoriteiten wordt overgelaten om zo de beschikbare hoeveelheden beter op de regionale behoeften te kunnen afstemmen; dat daartoe ook de levering van producten in een ander DOM dan dat waarin ze geogst zijn, moet worden toegestaan;

Overwegende dat bijzondere voorschriften moeten worden vastgesteld om te kunnen nagaan of de maximumhoeveelheden niet overschreden worden en de steunverleningsvoorwaarden in acht genomen worden; dat het een behoorlijk beheer van de voorzieningsregeling dienstig is de marktdeelnemers die de leveringscontracten mee ondertekenen, de distributeurs, de horecabedrijven en de gemeenschappen, mits zij bepaalde verbintenissen aangaan, te erkennen;

Overwegende dat, wat de productiesteun voor groene vanille ten bedrage van 6,04 ecu per kilogram, respectievelijk de productiesteun voor etherische olie van geranium en vetiver ten bedrage van 44,68 ecu per kilogram betreft, de erkenning van de bereiders van gedroogde vanille of vanille-extracten, respectievelijk van de plaatselijke inzamelings- en afzetorganisaties, die zich met name ertoe verbinden het gehele steunbedrag aan de begunstigde producenten door te betalen en aan de controlevoorschriften te voldoen, een behoorlijke toepassing van deze maatregelen in het kader van de bestaande afzetstructuur mogelijk maakt; dat de in het bovengenoemde artikel 13, leden 2 en 3, vastgestelde hoeveelheden maxima zijn die volgens de jongste ramingen van de Franse autoriteiten, op middellange termijn niet bereikt zullen worden; dat het voor een doeltreffend beheer, rekening houdend met de behoeften van de betrokken ultraperifere gebieden, dienstig lijkt te zijn de overeenkomstige beschikbare hoeveelheden te gebruiken om de bovengenoemde steunregeling voor de voorziening van de plaatselijke markten ten uitvoer te leggen;

Overwegende dat het voor een vereenvoudiging van de wettelijke voorschriften dienstig is de bepalingen ter uitvoering van de in artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 3763/91 vastgestelde steunregeling voor het in de handel brengen van producten in het kader van seizoencontracten in deze verordening op te nemen; dat derhalve het bepaalde in titel III van Verordening (EEG) nr. 667/92 van de Commissie (⁽³⁾), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1363/95 (⁽⁴⁾), overgenomen moet worden en die verordening moet worden ingetrokken;

Overwegende dat, wat de laatstgenoemde steunmaatregel betreft, het begrip „seizoencontract” nader moeten worden omschreven en dat nader moet worden bepaald welke grondslag toegepast moet worden voor de berekening van het steunbedrag dat in bovengenoemd artikel 15 vastgesteld is op 10 %, respectievelijk op 13 % bij toepassing van lid 4 van dat artikel, van de waarde van de in de handel gebrachte productie, franco gebied van bestemming geleverd; dat tenslotte moet worden bepaald hoe de voor steun in aanmerking komende hoeveelheden verdeeld moeten worden, wanneer de in dat artikel vastgestelde maxima overschreden worden;

Overwegende dat het dienstig is in een afzonderlijk laatste hoofdstuk de algemene bepalingen, met name die inzake mededelingen en controles, voor al deze maatregelen op te nemen;

(⁽¹⁾) PB nr. L 356 van 24. 12. 1991, blz. 1.

(⁽²⁾) PB nr. L 267 van 9. 11. 1995, blz. 5.

(⁽³⁾) PB nr. L 71 van 18. 3. 1992, blz. 13.

(⁽⁴⁾) PB nr. L 132 van 16. 6. 1995, blz. 8.

Overwegende dat, wat de steun voor de productie van groene vanille en van etherische olie van geranium en van vetiver betreft, de belangrijkste onderdelen van deze regeling zijn vastgesteld in het in november 1995 in werking getreden nieuwe artikel 13, leden 2 en 3, van Verordening (EEG) nr. 3763/91; dat derhalve moet worden bepaald dat de betrokken steun voor 1996 uitbetaald wordt overeenkomstig door de Franse autoriteiten vastgestelde bijzondere overgangsbepalingen;

Overwegende dat, om deze maatregelen op basis van kalenderjaren te kunnen beheren, moet worden bepaald dat deze verordening, behoudens een enkele uitzondering, van toepassing is met ingang van 1 januari 1997;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het gezamenlijk advies van de Comités van beheer voor groenten en fruit en voor levende planten en producten van de bloementeel,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Steun voor de voorziening van de regionale markt

Artikel 1

Overeenkomstig de in dit hoofdstuk bepaalde voorwaarden komen verse groenten en fruit, met uitzondering van andere bananen dan „plantains” (bakbananen) van GN-code 0803 00 11, bloemen en levende planten van de hoofdstukken 6, 7 en 8 van de gecombineerde nomenclatuur, pepers van GN-code 0904 en specerijen van GN-code 0910, die bestemd zijn voor de markt van de DOM's, in aanmerking voor de in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 3763/91 bedoelde steun.

Artikel 2

1. De steun wordt aan de in artikel 3 bedoelde producenten toegekend voor de in bijlage I opgenomen, in drie categorieën (A, B en C) ingedeelde producten die

- a) beantwoorden aan de op grond van titel I van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Commissie⁽¹⁾ vastgestelde normen voor groenten en fruit of, wanneer voor het betrokken product geen dergelijke normen zijn vastgesteld, aan kwaliteitsvoorschriften die in de hieronder bedoelde leveringscontracten zijn opgenomen; producten die in verband met de tropische productieomstandigheden bijzondere kenmerken vertonen, komen echter eveneens in aanmerking;
- b) waarvoor tussen de in artikel 3 vermelde marktdeelnemers vóór het begin van de betrokken verkoopperioden of vóór een door de bevoegde autoriteiten vastgestelde datum leveringscontracten gesloten zijn voor de duur van één of meer verkoopperioden.

2. De steunbedragen voor elke categorie producten zijn vastgesteld in bijlage II.

3. De steun wordt betaald voor de in bijlage I, deel 1, per categorie producten vastgestelde jaarlijkse maximumhoeveelheden.

De bevoegde autoriteiten bepalen in ieder DOM welke producten en hoeveelheden voor de steun in aanmerking komen. Zij passen deze verdeling aan de specifieke behoeften en de beschikbare hoeveelheden aan.

4. De bevoegde autoriteiten kennen de steun ook toe voor de levering van producten in een ander DOM dan dat waarin ze geoogst zijn, wanneer dit op grond van de voorzieningssituatie voor de betrokken producten verantwoord is.

Artikel 3

1. Onverminderd de toepassing van artikel 2, lid 4, worden de leveringscontracten gesloten tussen individuele producenten of samenwerkingsverbanden van producenten enerzijds en door de nationale autoriteiten erkende distributeurs, horecabedrijven of in het productiegebied gevestigde gemeenschappen anderzijds.

De in artikel 13, lid 1, zesde alinea, van Verordening (EEG) nr. 3763/91 bedoelde verhoging van het steunbedrag is van toepassing in het raam van de contracten die door op grond van artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 2200/96 erkende telersverenigingen of op grond van Verordening (EEG) nr. 1360/78 van de Raad⁽²⁾ erkende producentengroeperingen gesloten zijn met de bovenbedoelde distributeurs, horecabedrijven of gemeenschappen.

2. De nationale autoriteiten erkennen distributeurs, horecabedrijven of de in lid 1 bedoelde gemeenschappen, op hun verzoek, voor zover zij zich er schriftelijk toe verbinden:

- a) de regionale markt te voorzien van de producten waarvoor de leveringscontracten zijn gesloten;
- b) een afzonderlijke boekhouding voor de leveringscontracten te voeren;
- c) op verzoek van de bevoegde diensten alle bewijsstukken en documenten betreffende de uitvoering van de contracten en de inachtneming van de op grond van deze verordening aangegane verbintenissen mee te delen.

Artikel 4

1. De telers die voor de steunregeling in aanmerking wensen te komen, zenden vóór een door de bevoegde autoriteiten bepaalde datum aan de door deze autoriteiten aangewezen diensten samen met een kopie van het in artikel 3, lid 1, bedoelde leveringscontract of voorlopige leveringscontract, een verklaring die ten minste de volgende gegevens bevat:

⁽¹⁾ PB nr. L 29 van 7. 2. 1996, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 166 van 23. 6. 1978, blz. 1.

- de firmanaam van de partijen die het in artikel 2, lid 1, bedoelde leveringscontract gesloten hebben;
- een nauwkeurige omschrijving van de producten waarop de leveringscontracten betrekking hebben;
- de in de betrokken verkoopperioden te leveren hoeveelheden;
- het tijdschema voor de leveringen.

2. De bevoegde autoriteiten kunnen een minimumhoeveelheid voor elke steunaanvraag vaststellen. Wanneer de uit de bovengenoemde verklaringen resulterende totale hoeveelheden voor één of meer categorieën producten groter zijn dan de voor steun in aanmerking komende hoeveelheden, kunnen de bevoegde autoriteiten voor de betrokken categorieën producten en percentage van de in het leveringscontract aangegeven hoeveelheid bepalen waarvoor een steunaanvraag kan worden ingediend.

Artikel 5

Wanneer de hoeveelheden waarvoor de steun wordt aangevraagd, de voor een product of een categorie producten vastgestelde maximumhoeveelheden overschrijden, stellen de bevoegde autoriteiten een op iedere steunaanvraag voor dat product of die categorie producten toe te passen verminderingcoëfficiënt vast.

HOOFDSTUK II

Steun voor de productie van groene vanille en etherische olie van geranium en van vetiver

Artikel 6

1. De in artikel 13, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3763/91 bedoelde steun voor de productie van groene vanille van GN-code ex 0905, bestemd voor de productie van gedroogde (zwarte) vanille of van vanille-extracten, wordt aan de teler uitbetaald via door de bevoegde autoriteiten erkende bereiders.

Voor zover dit voor de toepassing van de maatregel nodig is, specificeren deze autoriteiten de technische kenmerken van de groene vanille waarvoor de productiesteun verleend wordt.

2. De bevoegde autoriteiten erkennen de in het productiegebied gevestigde bereiders die

- a) beschikken over geëigende inrichtingen/uitrusting voor de bereiding van gedroogde (zwarte) vanille of vanille-extracten;
- b) zich ertoe verbinden:
  - in het kader van één of meer leveringscontracten het gehele bedrag van 6,04 ecu per kg binnen een maand na de uitkering van de steun door de bevoegde diensten door te betalen aan de teler;

- een afzonderlijke boekhouding te voeren voor de transacties die de toepassing van dit artikel betreffen;
- alle nodige controles door de bevoegde diensten mogelijk te maken en alle gegevens over de toepassing van dit artikel mee te delen.

Artikel 7

1. De in artikel 13, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3763/91 bedoelde steun voor de productie van etherische olie van geranium en van vetiver van de GN-codes 3301 21 en 3301 26 wordt via door de bevoegde autoriteiten erkende plaatselijke inzamelings- en afzetorganisaties aan de producenten uitbetaald.

De steun wordt betaald voor eindproducten die volgens erkende bereidingstechnieken worden verkregen en die beantwoorden aan de door de bevoegde autoriteiten voorgeschreven technische kenmerken.

2. De bevoegde autoriteiten erkennen de in lid 1 bedoelde, in het productiegebied gevestigde organisaties die zich schriftelijk ertoe verbinden:

- a) in het kader van één of meer leveringscontracten het gehele bedrag van 44,68 ecu per kg eindproduct binnen een maand na de uitkering van de steun door de bevoegde diensten door te betalen aan de producent van etherische olie van geranium en van vetiver;
- b) een afzonderlijke boekhouding te voeren voor de transacties die de toepassing van dit artikel betreffen;
- c) alle nodige controles door de bevoegde diensten mogelijk te maken en alle gegevens over de toepassing van dit artikel mee te delen.

Artikel 8

1. Wanneer de hoeveelheden waarvoor op grond artikel 6 of artikel 7 steunaanvragen worden ingediend, groter zijn dan de in bijlage I, deel 2, bepaalde jaarlijkse hoeveelheid, stellen de bevoegde autoriteiten een op iedere aanvraag toe te passen verminderingpercentage vast.

2. De bevoegde autoriteiten stellen de nodige aanvullende administratieve bepalingen voor de toepassing van de artikelen 6 en 7 vast, met name inzake de indiening van de steunaanvragen, en voeren, al naar het geval, bij de telers, de bereiders van gedroogde vanille of vanille-extracten, de producenten van etherische olie van geranium en vetiver en bij de organisaties voor de inzameling en afzet van laatstgenoemde producten de nodige controles uit.

Zij kunnen de betaling van de steun met name afhankelijk stellen van de overlegging van afleveringsbewijzen die zowel door de teler als, naar gelang van het geval, door de bereiders of de erkende inzamelings- en afzetorganisaties ondertekend zijn.

HOOFDSTUK III

Steun voor het in de handel brengen van producten in het kader van seizoencontracten*Artikel 9*

1. Voor de toepassing van artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 3763/91 wordt onder „seizoencontract” verstaan, het contract waarbij een buiten de DOM's in de Gemeenschap gevestigde marktdeelnemer, natuurlijke of rechtspersoon, zich vóór het begin van de verkoopperiode voor het betrokken product of de betrokken producten ertoe verbindt de productie van een in een DOM gevestigde individuele producent of van een aldaar gevestigd samenwerkingsverband van producenten met het oog op het in de handel brengen van de producten buiten de DOM's, geheel of gedeeltelijk af te nemen.

2. Marktdeelnemers die een steunaanvraag wensen in te dienen, doen de Franse bevoegde diensten het seizoencontract toekomen vóór het begin van de verkoopperiode voor het betrokken product of de betrokken producten.

Het contact moet ten minste de volgende gegevens bevatten:

- a) de firmanaam en het adres van vestiging van de contractanten;
- b) de omschrijving van het product, respectievelijk de producten;
- c) de betrokken hoeveelheden;
- d) de duur van de verbintenis;
- e) het tijdschema voor het in de handel brengen van producten;
- f) de wijze van opmaak en verpakking en de gegevens betreffende het vervoer (voorwaarden en kosten);
- g) het leveringsstadium.

3. De bevoegde diensten gaan na of de contracten met de bepalingen van de onderhavige verordening en met het bepaalde in artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 3763/91 in overeenstemming zijn. Met name vergewissen zij zich ervan of de in lid 2 genoemde gegevens in de contracten voorkomen.

Zij wijzen de marktdeelnemers op de mogelijke toepassing van artikel 6.

4. Voor de bepaling van het steunbedrag wordt de waarde van de in de handel gebrachte productie, franco gebied van bestemming, geraamd op basis van het seizoencontract, de specifieke vervoerdocumenten en alle tot staving van de betalingsaanvraag overgelegde bewijsstukken.

De in aanmerking te nemen waarde van de in de handel gebrachte productie is de waarde franco eerste haven of eerste luchthaven van lossing.

De diensten kunnen om voor het berekenen van het steunbedrag dienstige aanvullende informatie of bewijsstukken verzoeken.

5. De steunaanvraag wordt ingediend door de koper die zich ertoe heeft verbonden het betrokken product uiterlijk in de maand die op het einde van de verkoopperiode volgt, in de handel te brengen.

De bevoegde diensten kunnen, voor zover dit met het oog op het beheer van de steunregeling nodig is, per product verkoopperioden of -seizoenen vaststellen.

6. Wanneer voor een bepaald product en een bepaald DOM de hoeveelheden waarvoor de steun wordt aangevraagd, hoger uitkomen dan het in artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 3763/91 vastgestelde volume van 3 000 ton, of, wat meloenen van GN-code ex 0807 10 90 betreft, dan het in lid 5 van die verordening vastgestelde maximum, stellen de nationale autoriteiten een op iedere steunaanvraag toe te passen uniform verminderingpercentage vast.

7. De in artikel 15, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 3763/91 bedoelde verhoging van de steun wordt uitgedeeld na overlegging van de door de partners aangegeven verbintenissen om gedurende een periode van ten minste drie jaar de kennis en de „know how” te delen die nodig zijn om het doel van het samenwerkingsverband te bereiken. In deze verbintenissen moet een beding zijn opgenomen waardoor opzegging van de verbintenis vóór het einde van de bedoelde periode van drie jaar wordt uitgesloten.

Wanneer de bovenbedoelde verbintenissen niet worden nagekomen, mag de koper voor het betrokken verkoopseizoen geen steunaanvraag indienen.

HOOFDSTUK IV

Algemene bepalingen*Artikel 10*

1. Aanvragen voor de in hoofdstuk I bedoelde steun voor de voorziening van de plaatselijke markt, voor de in hoofdstuk II bedoelde productiesteun en voor de in hoofdstuk III bedoelde steun voor het in de handel brengen van producten worden binnen de door de Franse autoriteiten bepaalde termijn(en) en overeenkomstig het door deze autoriteiten voorgeschreven model bij de door hen aangewezen diensten ingediend.

2. De aanvragen gaan vergezeld van de facturen en van alle andere bewijsstukken betreffende de uitgevoerde acties; in de aanvragen voor de in de hoofdstukken I en III bedoelde steun dient meer in het bijzonder naar de betrokken leveringscontracten te worden verwezen.

3. De bevoegde diensten verifiëren de steunaanvragen en de desbetreffende bewijsstukken en keren uiterlijk twee maanden na afloop van de in lid 1 bedoelde termijn voor de indiening van de steunaanvragen, de overeenkomstig de hoofdstukken I, II of III vastgestelde steun uit.

Artikel 11

1. De nationale autoriteiten treffen de nodige maatregelen om zich ervan te vergewissen dat de voorwaarden voor de toekenning van de in de artikelen 13 en 15 van Verordening (EEG) nr. 3763/91 bedoelde steun in acht genomen worden. Daartoe controleren zij ter plaatse een steekproef van steunaanvragen die minstens 20 % van de hoeveelheden en 10 % van de begunstigten omvat.

Zij trekken de in artikel 3, lid 2, artikel 6, lid 2, en artikel 7, lid 2, bedoelde erkenningen in wanneer de desbetreffende verbintenissen niet nagekomen worden.

Zij kunnen ook de betaling van de steun schorsen, daarbij rekening houdend met de ernst van de vastgestelde onregelmatigheden.

2. Indien ten onrechte steun is uitgekeerd, vorderen de bevoegde diensten de betrokken bedragen terug, vermeerderd met een rente die berekend wordt over de tijd die verloopt tussen de betaling van het onverschuldigde bedrag en de terugbetaling ervan door de begunstigde.

Wanneer ten onrechte steun is uitgekeerd als gevolg van valse verklaringen, valse documenten of grove nalatigheid van de begunstigde, dient deze als sanctie een bedrag te betalen dat gelijk is aan het ten onrechte ontvangen bedrag, vermeerderd met de overeenkomstig de vorige alinea berekende rente.

De rentevoet is de op de datum van de onterechte betaling geldende rentevoet die door het Europees Fonds voor Monetaire Samenwerking voor zijn verrichtingen in ecu wordt toegepast en in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, reeks „C”, wordt bekendgemaakt, verhoogd met drie procentpunten.

3. De terugbetaalde bedragen en de rente worden overgemaakt aan het bevoegde betaalorgaan en in mindering gebracht op de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw gefinancierde uitgaven.

Artikel 12

Frankrijk stelt de Commissie uiterlijk drie maanden na de inwerkingtreding van de onderhavige verordening in

kennis van de aanvullende bepalingen die ter uitvoering van de artikelen 13, 14 en 15 van Verordening (EEG) nr. 3763/91 zijn vastgesteld.

Artikel 13

Voor de toepassing van artikel 13, leden 2 en 3 van Verordening (EEG) nr. 3763/91 worden de steunaanvragen voor 1996 overeenkomstig de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde voorschriften bij de door deze autoriteiten aangewezen diensten ingediend.

De steun wordt uitgekeerd, nadat ten genoegen van de bevoegde autoriteiten is aangetoond dat de producten waarvoor de steun verleend wordt, daadwerkelijk zijn geogst en bestemd zijn voor de productie van gedroogde (zwarte) vanille of vanille-extracten, respectievelijk vervaardigd zijn overeenkomstig de gebruikelijke bereidingstechnieken en ingezameld zijn door de organisaties die ze in de handel moeten brengen.

De bevoegde autoriteiten voeren de nodige controles uit om de gegrondheid en juistheid van de ingediende steunaanvragen en bewijsstukken na te gaan.

Artikel 14

Verordening (EEG) nr. 667/92 wordt ingetrokken.

Artikel 15

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1997, met uitzondering van artikel 14, dat van toepassing is vanaf de datum van inwerkingtreding.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

1. In artikel 2, lid 1, bedoelde producten.
In artikel 2, lid 3, bedoelde maximumhoeveelheden

Categorie A		
GN-code	Product	Hoeveelheid
0701	Aardappelen	10 350 (ton)
ex 0706 10	Wortelen	
ex 0707	Komkommers	
0709 90 90	Sechium edule, „chouchous/christophines” genoemd	
0803 00 11	Plantains (bakbananen)	
0804 30	Ananassen	
0807 11 00	Watermeloenen	
ex 0603	Tropische bloemen (anthurium standaard, alpinia, heliconia)	6 600 000 (eenheden)
Categorie B		
GN-code	Product	Hoeveelheid
0702	Tomaten	12 400 (ton)
ex 0703 10	Uien	
ex 0704	Kool	
ex 0705	Sla (Lactuca sativa)	
0709 90 10	Andere sla dan Lactuca sativa	
0709 30 00	Aubergines	
0714 20 10	Bataten (zoete aardappelen)	
ex 0714 90 11	Jamswortels, taro's (ook „dachines” genoemd)	
ex 0714 90 19	Jamswortels, taro's (ook „dachines” genoemd)	
ex 0709 90 90	Tulbandkalebassen	
0804 40	Avocado's	
ex 0804 50 00	Mango's	
ex 0805	Citrusvruchten (sinaasappelen, mandarijnen, citroenen en lemmetjes, pompelmoezen en pomelo's)	
0807 19 00	Meloenen	
0807 20 00	Papaja's	
ex 0810 90 30	Litchis	
Categorie C		
GN-code	Product	Hoeveelheid
0703 20	Knoflook	375 (ton)
0708 20	Sperziebonen	
ex 0710 30 10	Curcuma	
0810 10	Aardbeien	
ex 0810 90 40	Passievrucht, maracuja, granadilla	
ex 0810 90 85	Ramboetan	
ex 0603 10	Tropische bloemen (anthurium hybriden, orchideeën, Canna pendula)	500 000 (eenheden)
0603 10 11	Rozen	
0603 10 51	Rozen	

2. In artikel 8 bedoelde maximumhoeveelheden

GN-code	Product	Hoeveelheid (kg)
ex 0905	Groene vanille	45 000
3301 21	Etherische geraniumolie	12 500
3301 26	Etherische vetiverolie	2 500

BIJLAGE II

In artikel 2, lid 2, bedoelde steun en in artikel 3, lid 1, tweede alinea, bedoelde verhoogde steun

Categorie A

GN-code	Product	Steun (artikel 2)	Verhoogde steun (artikel 3)
0701	Aardappelen	0,15 ecu/kg	0,1575 ecu/kg
ex 0706 10	Wortelen		
ex 0707	Komkommers		
0709 90 90	Sechium edule, „chouchous/christophines” genoemd		
0803 00 11	Plantains (bakbananen)		
0804 30	Ananassen		
0807 11 00	Watermeloenen		
ex 0603	Tropische bloemen (anthurium standaard, alpinia, heliconia)	0,15 ecu/eenheid	0,1575 ecu/eenheid

Categorie B

GN-code	Product	Steun (artikel 2)	Verhoogde steun (artikel 3)
0702	Tomaten	0,23 ecu/kg	0,2415 ecu/kg
ex 0703 10	Uien		
ex 0704	Kool		
ex 0705	Sla (Lactuca sativa)		
0709 90 10	Andere sla dan Lactuca sativa		
0709 30 00	Aubergines		
0714 20 10	Bataten (zoete aardappelen)		
ex 0714 90 11	Jamswortels, taro's (ook „dachines” genoemd)		
ex 0714 90 19	Jamswortel, taro's (ook „dachines” genoemd)		
ex 0709 90 90	Tulbandkalebassen		
0804 40	Avocado's		
ex 0804 50 00	Mango's		
ex 0805	Citrusvruchten (sinaasappelen, mandarijnen, citroenen en lemmetjes, pompelmoezen en pomelo's)		
0807 19 00	Meloenen		
0807 20 00	Papaja's		
ex 0810 90 30	Litchis		

Categorie C

GN-code	Product	Steun (artikel 2)	Verhoogde steun (artikel 3)
0703 20	Knoflook	0,30 ecu/kg	0,3150 ecu/kg
0708 20	Sperziebonen		
ex 0710 30 10	Curcuma		
0810 10	Aardbeien		
ex 0810 90 40	Passievrucht, maracuja, granadilla		
ex 0810 90 85	Ramboetan		
ex 0603 10	Tropische bloemen (anthurium hybriden, orchideeën, Canna pendula)	0,30 ecu/eenheid	0,3150 ecu/eenheid
0603 10 11	Rozen		
0603 10 51	Rozen		

VERORDENING (EG) Nr. 490/97 VAN DE COMMISSIE
van 17 maart 1997
tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de
Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoe-
ringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van
de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector
granen ⁽³⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende dat de invoerrechten in de sector granen
zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 486/97 van de
Commissie ⁽⁴⁾;

Overwegende dat in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG)
nr. 1249/96 is bepaald dat, indien in de loop van een

toepassingsperiode het berekende gemiddelde van de
invoerrechten 5 ecu per ton verschilt van het vastgestelde
recht, een overeenkomstige aanpassing wordt uitgevoerd;
dat dit verschil zich heeft voorgedaan; dat de in Verorde-
ning (EG) nr. 486/97 vastgestelde invoerrechten derhalve
aangepast moeten worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EG) nr. 486/97
worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 maart 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB nr. L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB nr. L 161 van 29. 6. 1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB nr. L 75 van 15. 3. 1997, blz. 41.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 genoemde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht bij invoer over land, langs de binnenwateren of over zee vanuit havens aan de Middellandse Zee, de Zwarte Zee of de Oostzee (in ecu/ton)	Invoerrecht bij invoer over zee vanuit andere havens ⁽²⁾ (in ecu/ton)
1001 10 00	Harde tarwe ⁽¹⁾	17,96	7,96
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	30,73	20,73
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	30,73	20,73
	van gemiddelde kwaliteit	35,74	25,74
	van lage kwaliteit	60,53	50,53
1002 00 00	Rogge	66,39	56,39
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	66,39	56,39
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	66,39	56,39
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	73,81	63,81
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	73,81	63,81
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	66,39	56,39

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 ecu/ton, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 ecu/ton, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 of 8 ecu/ton, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(op 14 maart 1997)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	129,43	133,81	120,37	104,37	172,43 (¹)	124,00 (¹)
Golfpremie (ecu/ton)	30,21	20,84	9,50	12,21	—	—
Grote-Merenpremie (ecu/ton)	—	—	—	—	—	—

(¹) Fob Duluth.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico — Rotterdam: 12,90 ecu/ton; Grote Meren — Rotterdam: 24,23 ecu/ton.

3. Subsidies (artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 ecu/ton).

VERORDENING (EG) Nr. 491/97 VAN DE COMMISSIE

van 17 maart 1997

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2375/96⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁴⁾, en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 maart 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB nr. L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 maart 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen (1)	Forfaitaire invoerwaarde	
0702 00 15	204	64,6	
	212	95,7	
	624	117,4	
	999	92,6	
0707 00 15	052	128,0	
	999	128,0	
0709 10 10	220	121,3	
	999	121,3	
0709 90 73	052	111,9	
	204	85,7	
	999	98,8	
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	56,9	
	204	43,9	
	212	46,1	
	448	22,9	
	600	41,1	
	624	49,1	
	999	43,3	
	0805 30 20	052	54,6
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	600	73,6	
	999	64,1	
	060	66,2	
	388	106,0	
	400	100,3	
	404	101,6	
	508	87,1	
	512	89,7	
	524	80,1	
	528	98,7	
	999	91,2	
	0808 20 31	039	97,7
		388	64,9
400		83,3	
512		67,1	
528		69,2	
999		76,4	

(1) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 68/96 van de Commissie (PB nr. L 14 van 19. 1. 1996, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 18 december 1996

betreffende de aan de tweede exploitant van GSM-radiotelefonie in Spanje opgelegde voorwaarden

(Slechts de tekst in de Spaanse taal is authentiek)

(97/181/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap, inzonderheid op artikel 90, lid 3,

Na per brief van 23 april 1996 de Spaanse autoriteiten en
per brief van 30 mei 1996 de onderneming Telefónica de
España SA in de gelegenheid te hebben gesteld om hun
opmerkingen te maken met betrekking tot de bezwaren
van de Commissie aangaande de aan Airtel Móvil SA
opgelegde aanvangsbetaling,

Overwegende hetgeen volgt:

DE FEITEN

De betrokken nationale maatregel

- (1) De Spaanse regering heeft een aanvangsbetaling
opgelegd als voorwaarde voor de toekenning van
een tweede concessie voor de totstandbrenging en
exploitering, op het Spaanse grondgebied, van een
netwerk voor een openbare mobiele radiotelefonie-
dienst via het GSM (Global System for Mobile
Communications) geheten paneuropese digitale
systeem, hierna „GSM-dienst” genoemd.

Deze verplichting was opgenomen in artikel 9, lid
4, en in artikel 16 van het lastenkohier dat werd
goedgekeurd bij ministerieel besluit van 26

september 1994⁽¹⁾ doch geldt niet voor de open-
bare exploitant Telefónica de España.

De onderneming en de betrokken diensten

- (2) Telefónica de España is een openbaar bedrijf zoals
omschreven in artikel 2 van Richtlijn 80/723/EEG
van de Commissie van 25 juni 1980 betreffende de
doorzichtigheid in de financiële betrekkingen
tussen lidstaten en openbare bedrijven⁽²⁾.

De Spaanse regering heeft om drie redenen door-
slaggevende zeggenschap over Telefónica de Espa-
ña:

- i) de Spaanse staat is de grootste aandeelhouder
van Telefónica de España. Op het tijdstip
waarop de Commissie de procedure in deze
zaak heeft ingeleid, bezat de Spaanse staat
31,8 % van het uitgegeven aandelenkapitaal.
Thans heeft deze 21,16 % van de uitgegeven
aandelen in handen. De overige aandelen zijn
over ongeveer 300 000 aandeelhouders gespreid;
- ii) de Spaanse regering heeft het recht om een
vertegenwoordiger aan te duiden die het recht
van veto heeft over de beslissingen van de raad
van bestuur van Telefónica de España. Overeen-
komstig artikel 2, lid 9, van koninklijk wetsbe-
sluit 6/1996 van 7 juni 1996⁽³⁾ zal die functie
eerst met ingang van 1 januari 1998 worden
afgeschaft;

⁽¹⁾ BOE nr. 231 van 27. 9. 1994, blz. 29778.

⁽²⁾ PB nr. L 195 van 29. 7. 1980, blz. 35.

⁽³⁾ BOE nr. 139 van 8. 6. 1996, blz. 18975.

iii) krachtens de overeenkomst van 26 december 1991 die de concessie van diensverlening tussen de centraleoverheidsdiensten en Telefónica de España beheerst⁽¹⁾, hierna „programma-overeenkomst” genoemd, beschikt de Spaanse regering over het recht om rechtstreeks 25 % van de leden van de raad van bestuur van Telefónica de España aan te duiden. Ingevolge dit recht en wegens het feit dat de Spaanse staat de grootste aandeelhouder is, werden 18 van de 25 huidige leden van de raad van bestuur, met inbegrip van de voorzitter, door de Spaanse regering aangeduid.

De aandelen van Telefónica de España zijn zowel op de Spaanse aandelenbeurzen als op die van New York, London, Frankfurt en Tokio genoteerd. In termen van omzet factureerde Telefónica de España 1 740,557 miljoen pta in 1995 met een winst van 133,200 miljoen pta. Daarmee behoort Telefónica de España tot de tien grootste telecommunicatie-exploitanten ter wereld. Zij telt 69 570 werknemers en meer dan 16 miljoen abonnees.

Telefónica de España is bijgevolg een openbaar bedrijf of een onderneming waaraan de lidstaat bijzondere of uitsluitende rechten in de zin van artikel 90, lid 1, van het EG-Verdrag verleent.

- (3) Op grond van de telecommunicatiewet 31/1987 van 18 december 1987⁽²⁾, hierna „de LOT” genoemd en de programmaovereenkomst verleent Telefónica de España in heel Spanje telecommunicatiediensten op het gebied van „transmissie”, „eindgebruik” en „met toegevoegde waarde”. Voor een aantal van die diensten (zoals spraaktelefoniediensten in de zin van artikel 1 van Richtlijn 90/388/EEG van de Commissie⁽³⁾) was Telefónica de España de monopolieleverancier, terwijl er voor andere diensten (zoals GSM-diensten) reeds een beperkte concurrentie bestaat. Aan Telefónica de España samen met Ente Público Radiotelevisión („Retevisión”) en het Organismo Autónomo de Correos y Telégrafos, allebei openbare bedrijven, werden ook bijzondere rechten verleend om voor telecommunicatiediensten transmissiecapaciteit te leveren.

Op 7 juni 1996 werd het monopolie inzake spraaktelefonie en het oligopolie inzake corresponderende infrastructuur bij koninklijk wetsbesluit 6/1996 formeel afgeschaft. De Spaanse regering kan thans concessies verlenen aan nieuwe nationale of regionale exploitanten. Retevisión zal haar telecommunicatieactiviteiten aan een nieuw lichaam overdragen, waaraan een vergunning werd verleend om alle telecommunicatiediensten te verrichten en werd verplicht om 80 % van haar aandelen langs de weg van een beperkte inschrijving te privatiseren.

Echter wordt niet verwacht dat het nieuwe lichaam vóór medio 1997 operationeel zal zijn.

Uit hoofde van de LOT en de programmaovereenkomst heeft Telefónica de España GSM-diensten kunnen verlenen zonder aan een of andere aanbestedingsprocedure te moeten deelnemen. In overweging 7 wordt hierop nader ingegaan. De Spaanse regering heeft aan Telefónica de España toestemming gegeven om haar licentie voor de versterking van mobiele — analoge en GSM- — telefoniediensten aan Telefónica Servicios Móviles SA, hierna „Telefónica Servicios Móviles” genoemd, een volledige dochteronderneming van Telefónica de España, over te dragen. Alle verwijzingen in deze beschikking worden geacht Telefónica de España te betreffen aangezien de licentie voor de exploitatie van GSM-radiotelefoniediensten oorspronkelijk aan deze was verleend.

- (4) De digitale cellulaire mobiele telefonie volgens de GSM-norm is een dienst die recentelijk in Europa werd ontwikkeld en die het mogelijk maakt om van ongeacht welke plaats binnen de Gemeenschap en in sommige andere Europese landen oproepen te doen en te worden opgeroepen. Deze dienst, gebaseerd op het gebruik van digitale technologie, een code en een SIM (Subscriber Identity Module)-kaart, biedt meer mogelijkheden dan de meer traditionele radiotelefoniediensten die op basis van analoge technologie werken. De digitale technologie biedt immers niet alleen een betere kwaliteit maar ook de mogelijkheid van datatransmissie met hoge bitsnelheid; zij biedt een encryptiesysteem met een grotere vertrouwelijkheidsgraad en behoeft minder frequenties dan de analoge systemen. Daarnaast berust het GSM-systeem op gemeenschappelijke, communautaire normen in het kader van frequentiebanden die op communautair niveau zijn goedgekeurd en, in tegenstelling tot de analoge systemen die vaak tussen de verschillende lidstaten niet-compatibel zijn, kan het een van de paneuropese diensten worden waarvan de bevordering, overeenkomstig Aanbeveling 87/371/EEG van de Raad⁽⁴⁾ een van de voornaamste beleidsdoelstellingen van de Europese Unie op het gebied van telecommunicatie vormt. Tenslotte zij erop gewezen dat de ontluikende markt van GSM-diensten bijzonder dynamisch is: volgens bepaalde studies zou het aantal gebruikers in West-Europa van iets meer dan een miljoen in 1993 tot 15 à 20 miljoen in het jaar 2000 kunnen stijgen⁽⁵⁾.
- (5) De Raad heeft op 25 juni 1987 Richtlijn 87/372/EEG inzake de voor een gecoördineerde invoering van openbare paneuropese digitale cellulaire mobiele communicatie te land in de Gemeenschap

⁽¹⁾ BOE nr. 20 van 23. 1. 1992, blz. 2132.

⁽²⁾ BOE nr. 303 van 19. 12. 1987, in het bijzonder gewijzigd bij wet 32/1992 van 3 december 1992.

⁽³⁾ PB nr. L 192 van 24. 7. 1990, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB nr. L 196 van 17. 7. 1987, blz. 85.

⁽⁵⁾ „Scenario Mobile Communications up to 2010 — study on forecast developments and future trends in technical development and commercial provision up to the year 2010”, EUTELIS Consult, oktober 1993.

beschikbaar te stellen frequentiebanden⁽¹⁾ vastgesteld, waarbij de frequenties van 890-915 Mhz en 935-960 Mhz voor de invoering van het gemeenschappelijke systeem van digitale mobiele GSM-radiotelefonie worden gereserveerd. Deze gemeenschappelijke frequenties maken het mogelijk om verscheidene exploitanten met elkaar te laten concurreren. De commercialisering van de GSM-dienst nam in de Gemeenschap eind 1992 een aanvang; sindsdien hebben alle lidstaten met uitzondering van Luxemburg aan twee marktdeelnemers licenties verleend. Luxemburg heeft aangekondigd dat dat land dat ook zal doen. Zweden heeft drie GSM-licenties verleend.

De CEPT („Conférence Européenne des Postes et Télécommunications”) die de nationale regelgevende overheden van 36 landen (waaronder Spanje) groepeerd, heeft aanbevolen om de mededinging tussen exploitanten van GSM-diensten actief te bevorderen en de wettelijke hinderpalen af te schaffen⁽²⁾.

- (6) Duitsland, Griekenland, Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk hebben reeds een vergunning verleend aan een derde marktdeelnemer om digitale cellulaire radiotelefoondiensten op een hogere frequentieband, overeenkomstig de DCS 1800-normen te exploiteren, of hebben besloten daartoe over te gaan. Uit hoofde van artikel 2 van Richtlijn 96/2/EG van de Commissie van 16 januari 1996 tot wijziging van Richtlijn 90/388/EEG met betrekking tot mobiele en persoonlijke communicatie⁽³⁾ dienen de lidstaten in elk geval vóór 1 januari 1998 vergunningen voor de exploitatie van mobiele systemen volgens de DCS 1800-norm toe te wijzen. Bovendien mogen de lidstaten geen beperkingen stellen aan combinaties van mobiele technologieën en systemen, en moet in alle omstandigheden rekening worden gehouden met de verplichting te zorgen voor daadwerkelijke mededinging tussen de onderscheiden exploitanten die op de betrokken markten met elkaar concurreren.

Voorgeschiedenis

- (7) Overeenkomstig wet 32/1992 van 3 december 1992 tot wijziging van de LOT werd de markt voor GSM-diensten met ingang van 31 december 1993 geliberaliseerd. Dientengevolge wordt de verstrekking van GSM-diensten niet langer beschouwd als een „eindgebruik”-dienst waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten kunnen worden verleend. GSM-diensten worden thans beschouwd als dien-

sten „met toegevoegde waarde” hetgeen betekent dat daarbij de mededinging moet spelen.

Na deze wijziging van de LOT heeft de Spaanse regering koninklijk besluit 1486/1994 van 1 juli 1994 aangenomen⁽⁴⁾, hierna „het KB” genoemd, dat de technische reglementering voor de verstrekking van mobiele automatische telecommunicatiediensten „met toegevoegde waarde” vaststelt. In artikel 2 van de technische reglementering (bijlage bij het KB) is bepaald dat er voor de verstrekking van GSM-diensten mededinging dient te zijn. Volgens artikel 4 van de technische reglementering zullen de GSM-diensten worden verstrekt door Telefónica de España en door een concurrerende licentiehouders. De eerste overgangsbepaling van de technische reglementering stelt de procedure vast volgens welke Telefónica de España een licentie kan verkrijgen zonder aan een aanbestedingsprocedure te moeten deelnemen.

In het KB is niet uitdrukkelijk in een aanvangsbetaling voor de GSM-licentie voorzien. In artikel 4, lid 4, onder a), van de technische reglementering is echter bepaald dat „een zo hoog mogelijke financiële bijdrage” één van de elementen is waarmee bij de toewijzing van de licentie aan een tweede exploitant rekening zal worden gehouden.

- (8) Bij ministerieel besluit van 26 september 1994⁽⁵⁾ keurde de Spaanse regering het lastenkohier goed en besliste zij om voor de toekenning van een tweede licentie voor de verstrekking van GSM-diensten een aanbesteding uit te schrijven. De concessie van de tweede exploitant geldt voor 15 jaar en kan daarna met vijf jaar worden verlengd. De overige concessievoorwaarden zijn in het lastenkohier opgenomen.

Volgens de artikelen 9 en 16 van het lastenkohier moet aan de Schatkist een aanvangsbetaling van minstens 50 095 miljoen pta worden betaald. Voorts worden enige aanwijzingen gegeven over het relatieve gewicht van de verschillende elementen van het lastenkohier. Het laatste lid van artikel 16 had tot gevolg dat inschrijvingen voor bedragen lager dan 50 miljard pta automatisch zouden worden geëlimineerd.

Het Ministerie van Openbare Werken, Vervoer en Milieu heeft de concessie voor de tweede exploitant bij ministerieel besluit van 29 december 1994⁽⁶⁾ aan Airtel Móvil SA, hierna „Airtel Móvil” genoemd, toegekend (toen „Alianza Internacional de Redes Telefónicas SA” genoemd), niettegenstaande het feit dat haar aanvangsbetaling van 85 miljard pta lager lag dan het bod van de andere gegadigde (89 miljard pta).

⁽¹⁾ PB nr. L 196 van 17. 7. 1987, blz. 85.

⁽²⁾ „Review of the Requirements for the Future Harmonisation of Regulatory Policy Regarding Mobile Communication Services”, CEPT/ECTRA (92) 57, blz. 17.

⁽³⁾ PB nr. L 20 van 26. 1. 1996, blz. 59.

⁽⁴⁾ BOE nr. 168 van 15. 7. 1994, blz. 22672.

⁽⁵⁾ BOE nr. 231 van 27. 9. 1994, blz. 29779.

⁽⁶⁾ BOE nr. 4 van 5. 1. 1995, blz. 464.

Volgens artikel 9 van het lastenkohier diende Airtel Móvil de volledige aanvangsbetaling te storten op het tijdstip waarop zij de concessieovereenkomst zou ondertekenen, te weten op 3 februari 1995. Diezelfde dag werd aan Telefónica de España een gelijkaardige GSM-licentie verleend zonder dat deze hiervoor ook maar enige betaling diende te verrichten.

- (9) Bij schrijven van 6 februari 1995 verklaarde de Commissie bedenkingen te hebben met betrekking tot de voor de selectie van een tweede exploitant gevolgde procedure waarbij voor die tweede exploitant minder gunstige voorwaarden golden dan die voor Telefónica de España.

In een brief van 20 april 1995 lichtte de Spaanse regering de Commissie toe dat de omstandigheden waarin de concessie was verleend, de door Airtel Móvil verrichte aanvangsbetaling zouden compenseren.

Op 1 juli 1995 ving Telefónica de España aan met de commerciële exploitatie van haar GSM-dienst.

In een brief van 18 juli 1995 heeft de Commissie aan de Spaanse regering verduidelijkingen gevraagd over het recht om alternatieve telecommunicatienetwerken te gebruiken, over het recht op rechtstreekse doorverbinding met gehuurde lijnnetwerken en over de methodologie die bij de herziening van de tarieven voor interconnectie met het vaste netwerk zou worden gebruikt. Die verduidelijkingen waren nodig om de Commissie in staat te stellen na te gaan of deze elementen aan de tweede exploitant voordelen verschaffen die een tegenwicht vormen voor het concurrentienadeel als gevolg van het opleggen van de aanvangsbetaling aan de tweede exploitant.

Op 3 oktober 1995 namen de activiteiten van Airtel Móvil een aanvang.

Bij schrijven van 27 november 1995 antwoordde de Spaanse regering de Commissie dat de tweede exploitant zijn eigen infrastructuur kon creëren en als andere mogelijkheid dan het netwerk van Telefónica de España ook van de infrastructuur van Retevisión en deze van Correos y Telégrafos gebruik kon maken, dat de Spaanse regering geen verzoek had ontvangen om rechtstreekse interconnectie en dat in 1996 het probleem van tariefverminderingen zou worden behandeld.

In een vergadering van de Spaanse regering met de Commissie op 16 januari 1996 verklaarde de Spaanse regering dat het niet mogelijk was om het onevenwicht tussen Telefónica de España en de tweede exploitant weg te werken door van Telefónica de España een identieke aanvangsbetaling van 85 miljard pta te eisen. Een mogelijke oplossing bestond er volgens de Spaanse autoriteiten in dat de interconnectietarieven zouden worden vermin-

derd voor de 15-jarige looptijd van de concessie. Die vermindering zou zowel voor Telefónica de España als voor de tweede exploitant gelden. Zij verklaarden tevens dat vanaf september 1996 er een verlaging van die tarieven met 25 % zou komen.

De Commissie bleef op haar standpunt dat dit voorstel geen verandering in het onevenwicht tussen de twee exploitanten zou brengen.

Bij schrijven van 23 april 1996 werd de Spaanse regering door de Commissie formeel aangemaand om:

- i) hetzij de aanvangsbetaling aan de tweede exploitant terug te betalen of andere corrigerende maatregelen te nemen,
- ii) hetzij haar opmerkingen inzake de argumenten van de Commissie in te dienen.

Bij brief van 30 mei 1996 verzocht de Commissie Telefónica de España haar opmerkingen in te dienen over haar brief van 23 april 1996 aan de Spaanse regering waarbij een kopie werd gevoegd van de betrokken aanmaningsbrief van 23 april 1996.

In een vergadering op 28 april 1996 van de Spaanse regering met de Commissie werd door de Spaanse regering geopperd dat het onevenwicht tussen Telefónica de España en de tweede exploitant zou kunnen worden weggewerkt indien Telefónica de España de kosten voor de exploitatie van het „TRAC” („Tecnología Rural de Acceso Celular”)—project naar haar afdeling voor mobiele telefonie, Telefónica Servicios Móviles, zou overbrengen. Het gaat hier om een dienstverlening waarbij Telefónica de España aan klanten in schaarsbevolkte gebieden in het binnenland vaste telefoontarieven aanreket voor verbindingen met het openbare vaste telefoonnet met gebruikmaking van mobiele analoge technologie en infrastructuur. Dit voorstel werd door de Commissie onderzocht en bij brieven van 29 april 1996 en van 10 mei 1996 verzocht zij om bijkomende inlichtingen om haar beoordeling van het voorstel te kunnen vervolledigen. Toen die brieven zonder antwoord bleven, zond de Commissie op 3 juni 1996 een herinneringsbrief. In een schrijven van 7 juni 1996 gaf de Spaanse regering een aantal van de gevraagde inlichtingen. Die inlichtingen bevatten echter onvoldoende gegevens over de reële kostprijs van het TRAC-systeem voor Telefónica Servicios Móviles. Derhalve was de Commissie niet in staat om te beoordelen in hoeverre dit voorstel gelijke mededingingsvoorwaarden tussen de beide GSM-exploitanten zou scheppen.

In een op 9 juli 1996 gehouden vergadering van de Spaanse regering met de Commissie legde de Commissie er de nadruk op dat deze zaak nog niet was opgelost en dat de Spaanse regering een nieuw voorstel zou moeten doen. Tot op heden heeft de

Commissie geen antwoord ontvangen op haar aanmaningsbrief van 23 april 1996, werden door Telefónica de España over voornoemde brief geen opmerkingen ingediend en door de Spaanse regering geen verdere voorstellen gedaan.

BEOORDELING VAN DE COMMISSIE

Artikel 90, lid 1

- (10) In artikel 90, lid 1, is bepaald dat met betrekking tot de openbare bedrijven en de ondernemingen waaraan zij bijzondere of uitsluitende rechten verlenen, de lidstaten geen enkele maatregel nemen of handhaven welke in strijd is met de regels van het Verdrag en met name met die op het gebied van de mededingingsregels.

Telefónica de España is een overheidsbedrijf waaraan exclusieve rechten zijn toegewezen voor de exploitatie van het vaste telecommunicatienet en voor het aanbieden van spraaktelefoondiensten en van mobiele analoge radiotelefoondiensten. De programmaovereenkomst geeft Telefónica de España ook het recht om een netwerk voor GSM-radiotelefonie te exploiteren, dat als een bijzonder recht moet worden beschouwd aangezien die exploitant niet op grond van objectieve en niet-discriminerende criteria werd aangewezen.

Het opleggen van een aanvangsbetaling aan de tweede exploitant is een overheidsmaatregel in de zin van artikel 90, lid 1.

Artikel 86

De relevante markt

- (11) De relevante markt is die van de digitale cellulaire mobiele radiotelefoondiensten. Deze markt dient te worden onderscheiden van die van de vaste spraaktelefonie alsmede van die van alle overige diensten van mobiele telefooncommunicatie.
- (12) De Commissie heeft de markt van de spraaktelefonie omschreven in haar Richtlijn 90/388/EEG. In deze richtlijn wordt het onderscheid gemaakt tussen „de diensten die geheel of gedeeltelijk bestaan in de overdracht en routing van signalen” over het openbare telecommunicatienet en de diensten van mobiele radiotelefonie die niet onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen.
- (13) Spraaktelefonie in de zin van die richtlijn is de voornaamste dienst die wordt geleverd op het vaste openbare net, dit wil zeggen tussen gedefinieerde netwerkaansluitpunten. Deze aansluitpunten worden omschreven als „het geheel van fysieke verbindingen, met hun technische toegangsspecificaties”. Bij de mobiele communicaties bevindt het aansluitingspunt zich daarentegen op de radio-interface tussen het basisstation van het mobiele net en het mobiele station, hetwelk betekent dat er

geen fysiek aansluitpunt is. De omschrijving van spraaktelefoondiensten zoals die in artikel 1 van de richtlijn is opgenomen kan daarom niet op de mobiele telefoondiensten worden toegepast.

- (14) Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾ moet een product, om als product van een voldoende gedifferentieerde markt te kunnen gelden, zich op grond van zijn bijzondere kenmerken dermate duidelijk van andere producten onderscheiden, dat vervanging hierdoor slechts in beperkte mate mogelijk is en de concurrentie ervan nauwelijks merkbaar.

Het is duidelijk dat er vrijwel geen onderlinge verwisselbaarheid bestaat tussen mobiele radiotelefonie en telefonie die vanuit het vaste net wordt aangeboden: de gebruikers die een abonnement nemen voor een autotelefoon of voor een draagbare telefoon beëindigen normalerwijs niet het abonnement dat zij destijds voor een bij hen thuis of op hun arbeidsplaats geïnstalleerde telefoon hebben genomen. De mobiele radiotelefonie vormt dus een nieuwe dienst die de traditionele telefoondienst aanvult, doch deze niet vervangt. Deze differentiering uit zich ook in een aanzienlijk prijsverschil.

Het is weliswaar mogelijk dat op termijn een grotere verspreiding van de mobiele radiotelefonie tot één enkel telecommunicatiesysteem zal leiden dat de verschillende, thans nog onderscheiden markten omvat. De toepassingsvoorwaarden van artikel 86 moeten evenwel worden beoordeeld op basis van de huidige vraag en niet op die van zich in een nog onbepaalde toekomst mogelijk aftekenende evoluties.

- (15) Al dient om de hierboven vermelde redenen te worden geoordeeld dat de mobiele radiotelefonie niet behoort tot de markt van de spraaktelefonie die vanuit het vaste net wordt aangeboden, dan nog staat te beoordelen of en in welke mate het gerechtvaardigd zou zijn een onderscheid te maken tussen de diensten van op de GSM-norm berustende cellulaire mobiele radiotelefoondiensten (in Spanje door Telefónica de España op de markt brengt onder de naam „Movistar”), die het voorwerp van de onderhavige beschikking vormen, en de diensten van analoge cellulaire radiotelefonie (die Telefónica de España in Spanje op de markt brengt onder de naam „Moviline”).

In dit verband merkt de Commissie op dat de cellulaire mobiele GSM-radiotelefonie meer is dan een technische ontwikkeling van de oudere analoge cellulaire radiotelefonie. Naast de voordelen van het GSM-systeem op het gebied van kwaliteit van de weergave van de stem of inzake een beter gebruik van het beschikbare spectrum (dat het

(1) Arrest van 14 februari 1978, zaak 27/76, United Brands tegen Commissie, Jurisprudentie 1978, blz. 207.

mogelijk maakt om het aantal gebruikers voor een zelfde frequentie aanzienlijk te verhogen) biedt deze dienst nieuwe mogelijkheden die slechts aan de behoeften van een gedeelte van de gebruikers van mobiele radiotelefonie beantwoorden:

- i) gebaseerd op een communautaire norm heeft de GSM-dienst een paneuropese roeping. Wanneer tussen netwerkexploitanten roaming agreements worden gesloten, geeft dit systeem de gebruikers de mogelijkheid om via hun telemicrofoon te bellen, zelfs buiten het nationale grondgebied van de exploitant bij wie zij zich hebben geabonneerd en dit vanaf eender welk punt op het grondgebied van de leden van de GSM-„Memorandum of Understanding”, in Europa en in andere delen van de wereld. Gebruikers die om beroepsredenen slechts binnen het nationale grondgebied of binnen een regionaal kader van mobiele radiotelefoon-diensten gebruik maken, hebben geen belang bij deze nieuwe mogelijkheden. Voor de anderen kan het daarentegen een reden zijn om zich te abonneren;
- ii) de GSM-dienst biedt naast stemoverdracht ook de mogelijkheid om grote hoeveelheden gegevens te verzenden; die functie beantwoordt aan specifieke behoeften van slechts een deel van de daadwerkelijke of potentiële klanten van mobiele radiotelefoondiensten;
- iii) de digitale codering van de boodschappen maakt het mogelijk om een veel hoger vertrouwelijkheidsniveau te waarborgen dan dat van het analoge systeem, een voordeel dat ook slechts voor een deel van de gebruikers (met name het zakenleven) interessant is;
- iv) de digitale technologie maakt het mogelijk om een gamma van geavanceerde telecommunicatiediensten te bieden die niet (of alleen tegen een veel hogere kostprijs) op basis van een analoge netwerk kunnen worden aangeboden, onder meer geavanceerde oproepidentificatie, spraakcommunicatie (met inbegrip van „SMS”: diensten voor korte berichten) en veiligheidsoproepdiensten.

Trouwens is op korte termijn niet voorzien in een simpelweg vervangen van de analoge radiotelefonie door het GSM-systeem. Integendeel, het meest waarschijnlijke is dat, zelfs wanneer de klanten van het ene systeem naar het andere zouden overschakelen, de twee systemen gedurende vele jaren naast elkaar zullen blijven bestaan⁽¹⁾ aangezien zij aan zeer uiteenlopende behoeften beantwoorden. Het blijkt overigens dat zelfs in de landen waar het GSM-systeem reeds ten volle operationeel is, bepaalde exploitanten in het analoge netwerk blijven investeren. Door die factoren kunnen de GSM- en de analoge markten worden onderscheiden.

⁽¹⁾ Ministerieel besluit van 13 maart 1995, BOE nr. 101 van 28. 4. 1995, blz. 12573.

- (16) Op grond van voorgaande overwegingen en gelet op de huidige omstandigheden en de evolutiemogelijkheden van de markt, moet derhalve worden geoordeeld dat de diensten van GSM-radiotelefonie klaarblijkelijk ook een markt vormen die van die van de analoge radiotelefonie onderscheiden is.

In elk geval zouden de conclusies van de juridische beoordeling niet anders luiden indien de analoge radiotelefonie en de GSM twee segmenten van eenzelfde markt zouden vormen. Zoals hierna (overweging 21) is uiteengezet, zou zulks enkel betekenen dat de eerste hypothese van misbruik lichtjes verschillend zou worden geformuleerd.

- (17) Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen vormt deze markt, die het hele grondgebied van Spanje bestrijkt, een wezenlijk deel van de gemeenschappelijke markt.

Machtspositie

- (18) Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen kan een onderneming die voor de verstrekking van bepaalde diensten een wettelijk monopolie bezit, een machtspositie innemen in de zin van artikel 86⁽²⁾. Dit is het geval voor Telefónica de España en haar volledige dochtermaatschappij Telefónica Servicios Móviles, die tot voor kort de enige ondernemingen waren die wettelijk gerechtigd waren om in Spanje aan het publiek het netwerk voor telecommunicatie, spraaktelefonie en analoge radiotelefonie aan te bieden. Deze vormen bijgevolg drie markten waarop zij een machtspositie innemen. Zoals hierboven werd opgemerkt, zal het enige tijd vergen alvorens de recente vergunning voor Retevisión om op de markten voor spraaktelefonie en de ondersteunende infrastructuur werkzaam te zijn een merkbare invloed op het marktaandeel van Telefónica de España heeft.

Misbruik van machtspositie

- (19) Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft erop gewezen dat een stelsel van onvervalste mededinging, zoals geregeld in het EEG-Verdrag, slechts kan worden gegarandeerd indien wordt gezorgd voor gelijke kansen voor de onderscheiden marktdeelnemers⁽³⁾.

Die gelijke kansen zijn vooral van belang met betrekking tot de nieuwe marktdeelnemers in een markt waarin een exploitant met een machtspositie zich op een nabije maar onderscheiden markt aan het vestigen is, zoals het geval is met Telefónica de España en haar dochteronderneming Telefónica Servicios Móviles.

⁽²⁾ Arrest van 3 oktober 1985, SA, Centre belge d'études de marché-Télémarketing (CBEM tegen SA Compagnie luxembourgeoise de télédiffusion (CLT) en SA Information publicit e Benelux (IPB)), zaak C-311/84, Jurisprudentie 1985, blz. 3261.

⁽³⁾ Arrest van 19 maart 1991, zaak C-202/88, Frankrijk tegen Commissie, Jurisprudentie 1991, blz. I-1223, rechtsoverweging 51.

(20) Telefónica de España beschikt reeds over belangrijke troeven om op de markt van de GSM-radiotelefonie een dominant marktaandeel te verwerven:

- i) een voorsprong: zij is vóór de tweede exploitant met de ontwikkeling van haar netwerk begonnen en kan dus een groter geografisch bereik aanbieden; zij is met haar dienstverlening op 1 juli 1995 begonnen, terwijl de tweede exploitant daarmee op 3 oktober 1995 is gestart;
- ii) potentiële klanten: Telefónica de España had in oktober 1996 met haar dienst van analoge radiotelefonie 1 235 690 abonnees en zij krijgt er 10 000 tot 20 000 nieuwe abonnees per maand bij; de huidige abonnees van Moviline, de analoge dienst, kunnen als potentiële klanten voor Movistar, de GSM-dienst, worden beschouwd;
- iii) een bestaand distributienet: het net is bekend bij het publiek, daar Telefónica de España immers haar GSM-dienst via haar Moviline-distributeurs kan commercialiseren;
- iv) specifieke informatie: Telefónica de España beschikt door haar met Moviline opgedane ervaring over specifieke kennis over de gewoonten van de Spaanse abonnees op het gebied van het telefoonverkeer, dit zowel per gebruikersgroep als per regio. Aangezien zij bovendien een overheersende positie inneemt voor de levering van de vaste verbindingen voor de GSM-netten, zal Telefónica de España belangrijke informatie over de verkeersstromen blijven vergaren. In werkelijkheid bestaat er thans voor de tweede exploitant geen echt alternatief en kan deze niet anders dan van het netwerk van Telefónica de España gebruik maken;
- v) schaalvoordelen op het gebied van infrastructuur: tot juni 1996 was Telefónica de España de enige onderneming met een vergunning voor vaste-spraaktelefoniediensten en is zij thans de enige exploitant die op die markt actief is. Telefónica de España was tot 3 oktober 1995 ook de enige exploitant van mobiele telefonie. Als gevolg daarvan had Telefónica de España de beschikking over lokaties en antennes voor de oprichting van haar GSM-net die voor haar concurrent niet toegankelijk zijn. Daarenboven wordt de ontwikkeling van het analoge radiotelefoonnet gesubsidieerd door bepaalde autonome gemeenschappen in de gebieden die ontoereikend door het vaste net van Telefónica de España worden bestreken (via het TRAC-project).

De omstandigheden waaronder de tweede exploitant moet werken, liggen daarentegen, zoals uiteengezet, als gevolg van de hiervoor vermelde aanvangsbetaling moeilijker dan die waaronder Telefónica de España opereert.

Telefónica de España zou haar machtspositie op de markt van kabeltelefonie of analoge mobiele telefonie niet naar de markt van de GSM-radiotelefonie kunnen uitbreiden door de kosten van haar concurrent te doen stijgen (bijvoorbeeld door een interconnectietarief op te leggen dat niet door de kosten van interconnectie worden gerechtvaardigd) zonder artikel 86 van het Verdrag te schenden. Dezelfde analyse zou opgaan indien er één markt mobiele-radiotelefoniediensten zou zijn en Telefónica de España haar positie op die markt op dezelfde wijze zou versterken.

- (21) Uit hoofde van artikel 90, lid 1, dient Spanje zich te onthouden van maatregelen die de intredkosten voor de enige concurrent van een overheidsbedrijf op een recent voor de mededinging opengestelde markt zouden doen stijgen en op significante wijze die mededinging zouden vervalsen. Gelet op de aan haar enige concurrent opgelegde bijkomende financiële lasten heeft Telefónica de España in feite de keuze tussen twee commerciële strategieën die elk van beide een schending van artikel 90, lid 1, in samenhang met artikel 86 opleveren: i) de uitbreiding of versteviging van haar machtspositie of ii) de beperking van de productie, de afzet of de technische ontwikkeling in de zin van artikel 86, tweede alinea, onder b).

- i) De uitbreiding ⁽¹⁾ of versteviging van de machtspositie van het overheidsbedrijf

De door de tweede exploitant op die markt verrichte aanvangsbetaling van 85 miljard pta zal noodzakelijkerwijs uit de ontvangsten moeten worden gehaald. De tweede exploitant zal het derhalve moeilijk hebben om met de eerste exploitant te concurreren door een korting op de tarieven toe te passen. De eerste exploitant, Telefónica de España, die niet dezelfde betaling dient te verrichten en die overigens wegens haar overheersende positie op de markt van de infrastructuur de kostenstructuur van de tweede exploitant kent, zou aldus kunnen worden aangemoedigd om door aanrekening van lagere tarieven haar huidige machtspositie op de markt van de infrastructuur en op die van de analoge mobiele telefonie tot die van de GSM-radiotelefonie uit te breiden. Indien er slechts één markt voor radiotelefoniediensten is, zou er geen uitbreiding doch wel een versterking van de machtspositie van Telefónica de España op die markt zijn.

Bovendien zou Telefónica de España de besparing van 85 miljard pta kunnen gebruiken om bijvoorbeeld haar distributienetwerk uit te breiden, op de markt voor GSM-diensten waar zij

(1) Zie bijvoorbeeld het arrest van 17 november 1992, gevoegde zaken C-271/90, C-281/90 en C-289/90, Koninkrijk Spanje, Koninkrijk België en Spaanse Republiek tegen Commissie, Jurisprudentie 1992, blz. I-5833, rechtsoverweging 36.

concurrere met de tweede exploitant, een agressief prijsbeleid te voeren, speciale aanbiedingen te geven aan potentiële abonnees en/of intensieve reclamecampagnes te voeren. Wanneer voor deze strategie wordt gekozen, hiertoe aangezet door de overheidsmaatregel, zou de economische levensvatbaarheid van de tweede exploitant kunnen worden bedreigd.

Telefónica de España bevindt zich dus in een positie waarin zij haar machtspositie kan uitbreiden of versterken dankzij het concurrentievoordeel dat haar door de ongelijke kostenstructuren wegens de aanvangsbetaling wordt geboden. Hierdoor is de overheidsmaatregel strijdig met artikel 90 in samenhang met artikel 86.

- ii) Beperking van de productie, de afzet of de technische ontwikkeling in de zin van artikel 86, tweede alinea, onder b)

De noodzaak om de 85 miljard pta te financieren zal overigens ook een vertraging teweeg brengen in de investeringen van de nieuwe marktdeelnemer die een deel van zijn startkapitaal voor de aanvangsbetaling zal moeten bestemmen, waardoor die som niet voor passende investeringen in de ontwikkeling van haar netwerk of voor kortingen op de tarieven zal kunnen worden aangewend. Inderdaad diende Airtel Móvil dan ook haar kapitaal in februari 1996 met rond 40 miljard pta te verhogen om haar investeringsplan te kunnen uitvoeren.

Dit zou Telefónica de España kunnen aanmoedigen om eveneens de ontwikkeling van het GSM-radiotelefonienetwerk te vertragen en haar inspanningen op het analoge Moviline-systeem te concentreren. Het Moviline-systeem is immers aantrekkelijker aangezien het grootste deel van de investeringen reeds is afgeschreven en het bereik ervan groter is.

De aanloopkosten voor de totstandbrenging van een GSM-netwerk in Spanje bedragen ongeveer 250 miljard pta. Wanneer bij dit bedrag de aanvangsbetaling wordt opgeteld, stijgen de financieringsbehoeften van de tweede exploitant dus met meer dan een derde. Het feit dat de gegadigden voor de tweede concessie op de hoogte waren van de toekomstige distorsie van de mededinging op de Spaanse GSM-markt ten voordele van Telefónica de España doet niet af aan dit onevenwicht. De ondernemingen die de markt wensten te betreden, hadden geen andere keuze dan in hun bedrijfsplan met die handicap rekening te houden.

In de tweede hypothese zou Telefónica de España, die zoals vermeld op de kostenstructuur van de tweede exploitant kent wegens haar machtspositie op de markt van de infrastructuur, kunnen worden aangemoedigd om hogere tarieven voor haar GSM-dienst te blijven

toepassen dan zij zonder de betrokken overheidsmaatregel zou doen. Dit zou met betrekking tot de GSM-dienst, die een geavanceerdere technologie heeft, de productie, de afzet of de technische ontwikkeling ten nadele van de consumenten beperken in de zin van artikel 86, tweede alinea, onder b), en dit ten bate van de oudere, analoge dienst. Dit zou tot vertraging van de evolutie in de richting van persoonlijke communicaties waarbij mobiele en vaste netwerken worden gecombineerd, leiden, welke evolutie slechts werkelijkheid kan worden indien de tarieven voor de mobiele verbindingen aanzienlijk dalen.

De mogelijkheid voor Telefónica de España om zich op deze wijze te gedragen vloeit voort uit, enerzijds, het feit dat zij zich in een gunstige positie bevindt als gevolg van haar monopolie op het Moviline-systeem en dat haar voldoende golflengten werden toegekend om die dienst voort te zetten en, anderzijds, het feit dat de Spaanse regering de enige onderneming die gemachtigd is om een concurrerende GSM-dienst op te zetten, financieel bestraft. De vertraagde ontwikkeling van de GSM-diensten en de daaruit voortvloeiende beperking van de technische vooruitgang ten nadele van de gebruikers zou derhalve worden veroorzaakt door de betrokken overheidsmaatregel, namelijk het feit dat enkel aan de tweede exploitant een betaling van 85 miljard pta wordt opgelegd.

De Commissie heeft een identieke benadering gevolgd in een zaak waarbij in Italië een aanvangsbetaling was opgelegd. Nadat zij vruchteloos corrigerende maatregelen had gevraagd, heeft de Commissie uit hoofde van artikel 90, lid 3, aan Italië Beschikking 95/489/EG⁽¹⁾ gericht. De Commissie heeft nadien inlichtingen ontvangen dat dergelijke corrigerende maatregelen inmiddels zijn of weldra zullen worden getroffen.

Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie⁽²⁾ verbiedt artikel 90, lid 1, de lidstaten maatregelen vast te stellen die een onderneming ertoe zouden kunnen brengen inbreuk te maken op de bepalingen waarnaar dit artikel verwijst, met name in het onderhavige geval naar die van artikel 86.

Zowel in het ene als in het andere geval is de betrokken overheidsmaatregel dus in strijd met artikel 90, lid 1, in samenhang met artikel 86.

⁽¹⁾ PB nr. L 280 van 23. 11. 1995, blz. 49.

⁽²⁾ Zie arrest van 23 april 1991, zaak C-41/90, Höfner tegen Macroton, Jurisprudentie 1991, blz. I-1979, alsmede de arresten van 18 juni 1991, zaak C-260/89, ERT Dimotiki Etairia Plirofórisis e.a., Jurisprudentie 1991, blz. I-2925 en van 5 oktober 1994, zaak C-323/93, Société civile agricole d'insémination de la Crespelle tegen Coopérative d'élevage et d'insémination artificielle du département de la Mayenne, Jurisprudentie 1994, blz. I-5077.

- (22) Er is slechts sprake van verantwoordelijkheid van een lidstaat uit hoofde van de artikelen 86 en 90, lid 1, indien de gedraging van de betrokken onderneming de handel tussen lidstaten ongunstig zou kunnen beïnvloeden. In de onderhavige zaak zou de handel tussen lidstaten om de volgende redenen ongunstig kunnen worden beïnvloed:

De evolutie waarbij de tarieven voor GSM-tarieven gestadig worden verminderd, zal waarschijnlijk worden vertraagd door een uitbreiding of versteviging van de machtspositie van Telefónica de España alsmede door een beperking van de productie, de afzet of de technische vooruitgang op het gebied van GSM. Zonder de aan de tweede exploitant opgelegde aanvangsbetaling van 85 miljard pta zou de prijsconcurrentie sedert de introductie van GSM-diensten in Spanje in feite groter zijn geweest en de GSM-tarieven zouden sneller zijn gedaald.

- Indien de GSM-tarieven niet zo snel dalen als het geval zou zijn geweest zonder de betrokken overheidsmaatregel, zouden de inwoners in andere lidstaten minder geneigd zijn om bij Spaanse exploitanten een abonnement te nemen als alternatief voor andere nationale of buitenlandse exploitanten. Een in Frankrijk gevestigde onderneming of een particulier zal bijvoorbeeld geneigd zijn om een Spaanse SIM-kaart te kopen en met gebruikmaking van die kaart telefoongesprekken te voeren onder roaming-overeenkomsten tussen exploitanten, aangezien de Spaanse tarieven niet zo laag zouden zijn als het geval zou zijn geweest indien de tweede exploitant de aanvangsbetaling van 85 miljard pta had kunnen benutten om zijn tarieven te verlagen.
- Elke vertraging in het proces van de evolutie van de vermindering van tarieven zou op zijn beurt de ontwikkeling van mobiele telefoniediensten vertragen zoals betere abonnementsvoorwaarden en geavanceerdere technische diensten zoals hierboven beschreven. Dit zou nieuwe investeringen in de Spaanse telecommunicatiemarkten door ondernemingen die in andere lidstaten zijn gevestigd waar er daadwerkelijke mededinging bestaat en waar nieuwe diensten tot ontwikkeling zijn gekomen, ontmoedigen.
- Elk uitstel bij de gestadige verlaging van de tarieven kan in het algemeen het volume van het internationale telefoonverkeer vanuit Spanje doen afnemen. Ondernemingen en particulieren met uitgebreide behoeften aan mobiele telecommunicatie zullen geneigd zijn om zich bij buitenlandse exploitanten te abonneren of om gebruik te maken van call back-systemen teneinde van de lagere tarieven in andere lidstaten te genieten.

- Elke beperking van de productie, de afzet of de technische ontwikkeling in de zin van artikel 86, tweede alinea, onder b), kan tot vermindering leiden van het volume van de invoer van de technische apparatuur vanuit andere lidstaten dat voor investeringen in de mobiele-telefonie markt en voor de ontwikkeling van een doelmatige en efficiënte infrastructuur nodig is.

Het antwoord van de Spaanse autoriteiten

- (23) De Spaanse regering heeft bij de Commissie de volgende opmerkingen ingediend:
- uit hoofde van de door de Spaanse regering in 1991 aan Telefónica de España verleende concessie verkrijgt Telefónica de España een GSM-concessie zonder hiervoor ook maar enige betaling te moeten verrichten. Bijgevolg kan de Spaanse regering Telefónica de España geen aanvangsbetaling van 85 miljard pta opleggen. Het principe van compensatie wordt door de Spaanse regering verworpen en zij stelt dat de aanvangsbetaling in werkelijkheid 50 095 miljoen pta en niet 85 miljard pta bedroeg. Volgens haar heeft Airtel Móvil de oorspronkelijk gevraagde som zonder daartoe verplicht te zijn, verhoogd van 50 095 miljoen pta tot 85 miljard pta. De bij wet vastgestelde minimumaanvangsbetaling bedroeg 50 095 miljoen pta en dit is het bedrag dat in aanmerking zou moeten worden genomen;
  - de Spaanse regering meent dat een mogelijke oplossing erin kan bestaan de interconnectietarieven voor de looptijd van de licentie van 15 jaar te verlagen;
  - tenslotte stelt de Spaanse regering ook voor om de kosten voor het TRAC-project aan Telefónica Servicios Móviles over te dragen.

Beoordeling door de Commissie

- (24) Ofschoon de tweede exploitant zelf het bedrag van 85 miljard pta aanbood, is de Commissie het niet eens met het argument dat de aanvangsbetaling vrijwillig was, aangezien dit een van de selectiecriteria van de aanbestedingsprocedure was⁽¹⁾. Inschrijvers die een kans wilden maken om de concessie te verkrijgen, dienden de in overeenstemming met hun bedrijfsplan hoogst mogelijke aanvangsbetaling te bieden. Er werd slechts een summere indicatie gegeven van het relatieve gewicht van elk van de verschillende selectiecriteria. De indicatie was het duidelijkst voor de mini-

⁽¹⁾ Arrest van 26 april 1994, zaak C-272/91, Commissie tegen Italië, Jurisprudentie 1994, blz. I-1409, rechtsoverweging 11.

mumaanvangsbetaling. Die aanvangsbetaling was dus een van de selectiecriteria in de aanbestedingsprocedure en diende op de datum van verlening van de concessie te worden betaald. Bijgevolg vormt de eis van een aanvangsbetaling duidelijk een overheidsmaatregel.

De door de Spaanse regering vastgestelde selectieprocedure voor de tweede GSM-exploitant was geen echte aanbestedingsprocedure. De selectieprocedure in Spanje was een kruising tussen een aanbestedingsprocedure en vergelijkende inschrijvingen. Een van de criteria die werden vergeleken, was de aanvangsbetaling die de gegadigde ter verkrijging van de tweede concessie aanbod te betalen. Het was derhalve moeilijk te weten welke van de criteria van essentieel belang waren. Het feit dat de concessie werd toegewezen zonder duidelijke indicaties, houdt in dat elk van die indicaties van belang kan zijn geweest.

(25) De Commissie aanvaardt niet dat de door de Spaanse regering voorgestelde vermindering van de interconnectietarieven het evenwicht in de concurrentievoorwaarden zou herstellen aangezien de Spaanse regering weigerde een asymmetrische tariefverlaging voor alleen de tweede exploitant van de hand wees.

(26) De door de Spaanse regering voorgestelde oplossing waarbij de investeringen in het TRAC-project ter compensering van de aanvangsbetaling van de tweede exploitant zouden dienen, is in de huidige omstandigheden niet aanvaardbaar.

Nog afgezien van het feit dat de door de Spaanse autoriteiten verstrekte inlichtingen geen juiste beoordeling mogelijk maken van het reële effect van die investeringen en dat niet kan worden verzekerd dat deze oplossing meer is dan een louter boekhoudkundige operatie, kan deze oplossing in dit stadium niet worden aanvaard, aangezien het verrichten van een universele dienst door Telefónica de España, ook in afgelegen gebieden, in de huidige omstandigheden reeds wordt gecompenseerd door de bijzondere of uitsluitende rechten die aan haar zijn verleend. Bovendien heeft Telefónica de España voor de tenuitvoerlegging van het TRAC-systeem overheids subsidies ontvangen waaronder EFRO-steun.

(27) Volgens de Commissie is in de onderhavige zaak de verplichting die uitsluitend aan de tweede Spaanse exploitant werd opgelegd voor een aanvangsbetaling van 85 miljard pta onverenigbaar met artikel 90, lid 1, in samenhang met artikel 86.

(28) Deze procedure strekt ertoe de Spaanse regering te verplichten de nodige stappen te doen om aan de

verstoring van de mededinging een eind te maken; het meest voor de hand liggend lijkt een terugbetaling van de door Airtel Móvil verrichte betaling.

Indien de Spaanse regering zulks zou verzoeken, is de Commissie bereid te onderzoeken of aan de inbreuk een einde kan worden gemaakt door andere corrigerende maatregelen, op voorwaarde dat deze een passende compensatie vormen voor het nadeel dat de tweede exploitant wordt berokkend.

Het staat aan de Spaanse regering om in dit verband voorstellen te doen. In elk geval dient de Spaanse regering bij die voorstellen cijfers te verstrekken waaruit blijkt dat die voorstellen een passend tegenwicht vormen voor de door de tweede exploitant betaalde 85 miljard pta.

Het opleggen van een identieke betaling aan Telefónica Servicios Móviles zou in de huidige omstandigheden echter niet een passende compenserende maatregel vormen, en in het bijzonder zolang de kosten boekhoudkundig niet zodanig zijn geschikt dat kan worden gewaarborgd dat de last van een dergelijke betaling alleen bij Movistar komt te liggen.

(29) Tijdens bilaterale gesprekken met de Spaanse regering zijn enkele corrigerende maatregelen ter sprake gekomen:

i) de toegang tot de gebruikersbank van Telefónica de España-TACS 900 voor Airtel Móvil, met inachtneming van de vertrouwelijkheid van persoonsgegevens;

ii) de herziening van de tarifaire voorwaarden op een asymmetrische basis voor interconnectie met het geschakeld telefoonnet van Telefónica de España;

iii) de toegang op niet-discriminerende wijze voor zowel de GSM-dienst van Telefónica Servicios Móviles als Airtel Móvil tot hetzelfde aantal GSM-frequenties, met inbegrip van de versnelde liberalisering van de GSM-frequenties die thans door Telefónica de España voor haar analoge dienst worden gebruikt;

iv) de verlenging van de looptijd van de concessie van Airtel Móvil onder dezelfde voorwaarden als die voor de kabeltelevisiedienst.

Bovendien kan intrekking van de reeds aan Airtel Móvil verleende concessie in geen geval worden beschouwd als een passende maatregel om de inbreuk weg te nemen. Op die wijze zou immers

de enige bestaande concurrent van het overheidsbedrijf Telefónica Servicios Móviles op de GSM-markt worden uitgeschakeld en zou het bestaande monopolie van Telefónica de España inzake analoge mobiele telefonie en GSM-diensten gedurende de periode die nodig is om een nieuwe inschrijving te organiseren, de concurrentie als gevolg van het bijkomende tijdsvoordeel nog moeilijker maken.

Artikel 90, lid 2

- (30) Volgens artikel 90, lid 2, van het Verdrag vallen de ondernemingen, belast met het beheer van diensten van algemeen economisch belang, onder de mededingingsregels, voor zover de toepassing daarvan de vervulling, in feite of in rechte, van de hun toevertrouwde bijzondere taak niet verhindert. De Spaanse regering heeft deze bepaling niet ingeroepen ter rechtvaardiging van de aan de tweede exploitant opgelegde aanvangsbetaling.

De Commissie is van mening dat de uitzondering uit hoofde van artikel 90, lid 2, in dat geval niet van toepassing is, aangezien zij over geen gegevens beschikt die haar toelaten te besluiten dat de aanvangsbetaling gerechtvaardigd is door de vervulling in rechte of in feite, van een dienst van algemeen economisch belang.

SLOTSOM

- (31) Gelet op het voorafgaande is de Commissie van oordeel dat het concurrentiële nadeel, gevormd door de aanvangsbetaling die voor de concessie voor de exploitatie van een GSM-net in Spanje enkel aan de tweede exploitant is opgelegd, een inbreuk vormt op artikel 90, lid 1, in samenhang met artikel 86,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Spanje dient de nodige maatregelen te nemen om de concurrentievervalsing die voortvloeit uit de aan de onderneming Airtel Móvil SA opgelegde aanvangsbetaling, weg te nemen en om uiterlijk op 24 april 1997 zorg te dragen voor gelijke mededingingsvoorwaarden tussen de exploitanten van GSM-radiotelefonie op de Spaanse markt door:

- i) hetzij de aan Airtel Móvil SA opgelegde aanvangsbetaling terug te betalen,
- ii) hetzij, na akkoord van de Commissie, corrigerende maatregelen te nemen die economisch gezien gelijkwaardig zijn aan de aan de tweede exploitant opgelegde verplichting.

De concrete vastgestelde maatregelen mogen geen afbreuk doen aan de mededinging die resulteert uit de verlening van een vergunning aan een tweede GSM-exploitant op 29 december 1994.

Artikel 2

Spanje dient de Commissie binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de bekendmaking van de onderhavige beschikking de maatregelen mede te delen die het ter naleving van deze beschikking heeft genomen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel, 18 december 1996.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 24 februari 1997

houdende wijziging van de bijlage bij Richtlijn 91/629/EEG van de Raad tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren

(Voor de EER relevante tekst)

(97/182/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Richtlijn 91/629/EEG van de Raad van 19
november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter
bescherming van kalveren⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn
97/2/EG⁽²⁾, en met name op artikel 5,Overwegende dat het Wetenschappelijk Veterinair Comité
overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 91/629/EEG op 9
november 1995 een advies heeft uitgebracht, op basis
waarvan de Commissie een verslag heeft opgesteld dat is
ingediend bij de Raad en het Parlement;Overwegende dat op grond van de conclusies van dit
verslag Richtlijn 91/629/EEG op een aantal punten moet
worden gewijzigd;Overwegende dat op stal gehouden kalveren ten minste
tweemaal per dag en in de open lucht gehouden kalveren
ten minste eenmaal per dag door de eigenaar of de voor
de dieren verantwoordelijke persoon moeten worden geïn-
specteerd;Overwegende dat uit gegevens over de incidentie van
ziekten, de werking van het immuunsysteem en de mate
van bewegingsvrijheid is gebleken dat kalveren zo moeten
worden gevoed dat hun hemoglobinegehalte niet onder
een bepaald minimum daalt;Overwegende dat het aanbinden van kalveren altijd
problemen oplevert; dat kalveren in eenlingboxen bijge-
volg niet mogen worden aangebonden en kalveren in
groepshokken alleen mogen worden aangebonden gedu-
rende de korte periode waarin zij melk krijgen;Overwegende dat kalveren voldoende fermenteerbaar
voeder moeten krijgen van goede kwaliteit om de darm-
flora in stand te houden en voldoende vezels om de
ontwikkeling van villi in de pensmaag te stimuleren;Overwegende dat bovenop de bestaande vereisten inzake
het geven van water of andere vloeistoffen geldt dat zieke
en aan warm weer blootgestelde kalveren over vers water
moeten beschikken;Overwegende dat de kalveren, met het oog op een
adequaat immunoglobulinegehalte van het bloed, in de
eerste zes uur van hun bestaan en zo spoedig mogelijk na
de geboorte voldoende biest moeten krijgen;Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

*Artikel 1*De bijlage bij Richtlijn 91/629/EEG wordt als volgt gewij-
zigd:

1. Punt 6 wordt vervangen door:

„6. Op stal gehouden kalveren moeten ten minste
tweemaal per dag en in de open lucht gehouden
kalveren ten minste eenmaal per dag door de
eigenaar of de voor de dieren verantwoordelijke
persoon worden geïnspecteerd. Kalveren die ziek
of gewond lijken, moeten onmiddellijk de nodige
verzorging krijgen en voor elk dier dat niet op de
verzorging door de veehouder reageert, moet zo
spoedig mogelijk een dierenarts worden geraad-
pleegd. Zieke en gewonde kalveren moeten
indien nodig worden geïsoleerd in adequate
lokalen met droog en comfortabel strooisel.”.

2. Punt 7 wordt vervangen door:

„7. De stallen voor kalveren moeten zo zijn gebouwd
dat elk kalf zonder problemen kan liggen, rusten,
opstaan en zich likken.”.

3. Punt 8 wordt vervangen door:

„8. Kalveren mogen niet worden aangebonden, met
uitzondering van kalveren in groepshokken die
voor ten hoogste één uur mogen worden aange-
bonden tijdens het voeren van melk of een
melkvervangend preparaat. Wanneer de kalveren
worden aangebonden, mogen de daarbij gebruikte
kettingen geen verwondingen veroorzaken en
moeten deze kettingen regelmatig worden geïn-
specteerd en eventueel bijgesteld zodat zij gemak-
kelijk zitten. Elke ketting moet zo zijn ontworpen
dat de kans op wurging en verwonding wordt
vermeden en dat het kalf zich kan bewegen als
aangegeven in punt 7.”.

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 11. 12. 1991, blz. 28.⁽²⁾ PB nr. L 25 van 18. 1. 1997, blz. 24.

4. Punt 11 wordt vervangen door:

„11. Alle kalveren moeten kunnen beschikken over voeder dat is afgestemd op hun leeftijd en gewicht en dat beantwoordt aan de met hun gedrag samenhangende en hun fysiologische behoeften, teneinde een goede gezondheid en het welzijn van de kalveren te bevorderen. Daartoe moet het voer van de kalveren voldoende ijzer bevatten om een gemiddeld hemoglobinegehalte van ten minste 4,5 mmol/l te bereiken en moeten kalveren van meer dan twee weken een bepaalde minimumhoeveelheid vezelhoudend voeder per dag krijgen en moet die hoeveelheid voor kalveren van acht tot 20 weken worden verhoogd van 50 tot 250 g per dag. Kalveren mogen niet worden gemuilkorfd.”.

5. In de eerste zin van punt 12 wordt „eenmaal” vervangen door „tweemaal”.

6. Aan punt 13 wordt de volgende zin toegevoegd:

„Bij warm weer en voor zieke kalveren moet echter altijd vers drinkwater beschikbaar zijn.”.

7. Er wordt een punt 15 toegevoegd met de volgende tekst:

„15. Alle kalveren moeten zo spoedig mogelijk na hun geboorte en in elk geval binnen zes uur koebiest krijgen.”.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 1998.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 24 februari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 25 februari 1997

tot wijziging van Beschikking 96/659/EG inzake beschermende maatregelen in verband met Krim-Kongo hemorragische koorts in Zuid-Afrika

(Voor de EER relevante tekst)

(97/183/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli
1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie
van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen
die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot
wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en
90/675/EEG⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/
EG⁽²⁾, en met name op artikel 18, lid 7,Gelet op Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10
december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de
organisatie van de veterinaire controles voor producten uit
derde landen die in de Gemeenschap worden binnenge-
bracht⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG, en
met name op artikel 19, lid 7,Overwegende dat in Zuid-Afrika gevallen van Krim-
Kongo hemorragische koorts zijn bevestigd;Overwegende dat bij Beschikking 96/659/EG van de
Commissie⁽⁴⁾ de invoer van levende loopvogels en van
vlees van loopvogels uit Zuid-Afrika is verboden totdat de
situatie duidelijk is geworden;Overwegende dat nieuw wetenschappelijk onderzoek
meer duidelijkheid heeft gebracht inzake de risico's die
verbonden zijn aan de invoer van levende loopvogels en
vlees van loopvogels; dat Beschikking 96/659/EG nu kan
worden gewijzigd op basis van deze nieuwe kennis;Overwegende evenwel dat het passend is de werkingsfeer
van de beschikking uit te breiden tot alle gebieden waar
deze ziekte zich zou kunnen voordoen;Overwegende dat de algemene veterinairerechtelijke voor-
schriften voor de invoer van vlees van pluimvee uit derde
landen zijn vervat in hoofdstuk III van Richtlijn 91/494/
EEG van de Raad⁽⁵⁾; dat nog geen nadere veterinairerecht-
telijke voorschriften en veterinaire certificaten voor vlees
van loopvogels zijn vastgesteld;Overwegende dat de algemene veterinairerechtelijke voor-
schriften voor de invoer van levend pluimvee uit derde
landen zijn vervat in hoofdstuk III van Richtlijn 90/539/EEG van de Raad⁽⁶⁾; dat nog geen nadere veterinairerecht-
telijke voorschriften en veterinaire certificaten voor loop-
vogels zijn vastgesteld;Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 96/659/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. In de titel worden de woorden „in Zuid-Afrika”
geschrapt.
2. In artikel 1 worden de woorden „Zuid-Afrika”
vervangen door de woorden „landen in Azië en Afrika”.
3. Artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. In afwijking van artikel 1 mogen de lidstaten de
invoer van vlees van loopvogels toestaan, op voor-
waarde dat, behalve aan de eisen van Richtlijn 91/494/
EEG, ook aan de bepalingen in bijlage I wordt voldaan.
2. In afwijking van artikel 1 mogen de lidstaten de
invoer van loopvogels toestaan, op voorwaarde dat,
behalve aan de eisen van Richtlijn 90/539/EEG, ook
aan de bepalingen in bijlage II wordt voldaan.”.
4. Artikel 3 wordt geschrapt.
5. De volgende bijlagen I en II worden toegevoegd:

*„BIJLAGE I***VLEES VAN LOOPVOGELS**De bevoegde autoriteit ziet erop toe dat de loopvogels
ten minste de laatste 14 dagen vóór het slachten in een
teekvrije, tegen knaagdieren beveiligde ruimte worden
geïsoleerd.Vóórdat de vogels naar de teekvrije ruimte worden
gebracht, worden zij onderzocht en teekvrij bevonden
of worden zij zo behandeld dat alle eventueel aanwe-
zige teken gegarandeerd worden vernietigd. De⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56.⁽²⁾ PB nr. L 162 van 1. 7. 1996, blz. 1.⁽³⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.⁽⁴⁾ PB nr. L 302 van 26. 11. 1996, blz. 27.⁽⁵⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 35.⁽⁶⁾ PB nr. L 303 van 31. 10. 1990, blz. 6.

gebruikte behandeling wordt op het invoercertificaat vermeld. De behandeling mag geen aantoonbare residuen in het vlees van de loopvogels achterlaten.

Elke partij loopvogels wordt vóór het slachten op teken onderzocht. Indien teken worden gevonden, wordt de hele partij opnieuw aan de vóór het slachten verplichte isolatie onderworpen.

BIJLAGE II

LEVENDE LOOPVOGELS

De bevoegde autoriteit ziet erop toe dat de loopvogels ten minste de laatste 21 dagen vóór de uitvoer in een teekvrije, tegen knaagdieren beveiligde ruimte worden geïsoleerd.

Voordat de vogels naar de teekvrije ruimte worden gebracht, worden zij zo behandeld dat alle eventueel aanwezige ectoparasieten gegarandeerd worden vernietigd. Na een verblijf van 14 dagen in de teekvrije ruimte worden de loopvogels aan een competitieve Elisa op antilichamen tegen Krim-Kongo hemorragische koorts onderworpen. Alle in de isolatieruimte ondergebrachte dieren moeten negatief op de test

reageren. Bij aankomst in de Gemeenschap worden zowel de behandeling tegen ectoparasieten als de serologische test herhaald.”.

Artikel 2

De lidstaten brengen de maatregelen die zij ten aanzien van de invoer van loopvogels en vlees van loopvogels toepassen, in overeenstemming met deze beschikking. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 25 februari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

RECTIFICATIES

Rectificatie op Verordening (EG) nr. 1442/95 van de Commissie van 26 juni 1995 tot wijziging van de bijlagen I, II, III en IV bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong

(*Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 143 van 27 juni 1995*)

Op de bladzijden 29 en 30, in de bijlage, deel C, worden de punten 1.2.2.1, 1.2.2.2 en 1.2.2.3 als volgt gelezen:

*C. Bijlage III wordt als volgt gewijzigd:

1. Infectiewerende stoffen
- 1.2. Antibiotica
- 1.2.2. Macroliden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Tc onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
*1.2.2.1. Spiramycine	Spiramycine	Varkens	600 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg	Lever Nieren, spier Vetweefsel	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 1997 De maximumwaarden voor residuen gelden voor alle microbiologische actieve residuen die als spiramycine-equivalent geëxprimeerd worden
1.2.2.2. Tylosine	Tylosine	Runderen, varkens, pluimvee Runderen	100 µg/kg 50 µg/kg	Spier, lever, nieren Melk	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 1997
1.2.2.3. Erythromycine	Erythromycine	Runderen, schapen, varkens, pluimvee Runderen, schapen Pluimvee	400 µg/kg 40 µg/kg 200 µg/kg	Lever, nieren, spier, vetweefsel Melk Eieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juni 2000 De maximumwaarden voor residuen gelden voor alle microbiologische actieve residuen die als erythromycine-equivalent geëxprimeerd worden**.